USTAV REPUBLIKE HRVATSKE
(NN 85/2010-pročišćeni tekst)

Članak 4.

U Republici Hrvatskoj državna je vlast ustrojena na načelu diobe vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudbenu a ograničena je Ustavom zajamčenim pravom na lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu.

Načelo diobe vlasti uključuje oblike međusobne suradnje i uzajamne provjere nositelja vlasti propisane Ustavom i zakonom.

Članak 93.

Pučki je pravobranitelj opunomoćenik Hrvatskoga sabora za promicanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda utvrđenih Ustavom, zakonima i međunarodnim pravnim aktima o ljudskim pravima i slobodama koje je prihvatila Republika Hrvatska.

Svatko može podnijeti pritužbu pučkom pravobranitelju ako smatra da su, uslijed nezakonitog ili nepravilnog rada državnih tijela, tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave i tijela s javnim ovlastima, ugrožena ili povrijeđena njegova ustavna ili zakonska prava.

Pučkog pravobranitelja bira Hrvatski sabor na vrijeme od osam godina. Pučki pravobranitelj samostalan je i neovisan u svom radu.

Uvjeti za izbor i razrješenje pučkog pravobranitelja i njegovih zamjenika, djelokrug i način rada uređuju se zakonom. Zakonom se, radi zaštite temeljnih ustavnih prava, pučkom pravobranitelju mogu povjeriti i određene ovlasti u odnosu na pravne i fizičke osobe.

Pučki pravobranitelj i ostali opunomoćenici Hrvatskoga sabora za promicanje i zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda imaju imunitet kao i zastupnici u Hrvatskom saboru.

2. PREDSJEDNIK REPUBLIKE HRVATSKE

Članak 94.

Predsjednik Republike Hrvatske predstavlja i zastupa Republiku Hrvatsku u zemlji i inozemstvu.

Predsjednik Republike brine se za redovito i usklađeno djelovanje te za stabilnost državne vlasti.

Predsjednik Republike odgovara za obranu neovisnosti i teritorijalne cjelovitosti Republike Hrvatske.

Članak 95.

Predsjednik Republike bira se na temelju općeg i jednakoga biračkog prava na neposrednim izborima tajnim glasovanjem na vrijeme od pet godina.

Nitko ne može biti biran više od dva puta za Predsjednika Republike.

Predsjednik Republike bira se većinom svih birača koji su glasovali. Ako ni jedan od kandidata ne dobije takvu većinu, izbor se ponavlja nakon 14 dana.

Na ponovljenom izboru pravo da budu birani imaju dva kandidata koja su u prvom glasovanju dobili najviše glasova. Ako koji od tih kandidata odustane, pravo da bude ponovno biran stječe kandidat koji je sljedeći po broju dobivenih glasova.

Izbor Predsjednika Republike obavlja se najmanje 30, a najviše 60 dana prije isteka mandata.

Prije preuzimanja dužnosti, Predsjednik Republike pred predsjednikom Ustavnog suda Republike Hrvatske polaže svečanu prisegu kojom se obvezuje na vjernost Ustavu.

Izbor Predsjednika Republike, prisega i njeno polaganje uređuje se zakonom.

Članak 96.

Predsjednik Republike ne može obavljati nijednu drugu javnu ili profesionalnu dužnost.

Nakon izbora Predsjednik Republike podnosi ostavku na članstvo u političkoj stranci, o čemu obavještava Hrvatski sabor.

Članak 97.

U slučaju kraće spriječenosti uslijed odsutnosti, bolesti ili korištenja godišnjeg odmora, Predsjednik Republike može povjeriti predsjedniku Hrvatskoga sabora da ga zamjenjuje. O povratku na dužnost odlučuje Predsjednik Republike.

U slučaju duže spriječenosti uslijed bolesti ili nesposobnosti, a posebno ako Predsjednik Republike nije u stanju odlučiti o povjeravanju dužnosti privremenom zamjeniku, predsjednik Hrvatskoga sabora preuzima dužnost privremenog predsjednika Republike na temelju odluke Ustavnog suda. Ustavni sud o tome odlučuje na prijedlog Vlade.

U slučaju smrti, ostavke koja se podnosi predsjedniku Ustavnog suda Republike Hrvatske i o kojoj se obavještava predsjednik Hrvatskoga sabora, ili kada Ustavni sud utvrdi razloge za prestanak mandata Predsjednika Republike, dužnost privremenog predsjednika Republike po sili Ustava preuzima predsjednik Hrvatskoga sabora.

Kada predsjednik Hrvatskoga sabora kao privremeni predsjednik Republike donosi akt o proglašenju zakona, akt supotpisuje predsjednik Vlade Republike Hrvatske.

Izbori za novog Predsjednika Republike moraju se održati u roku od 60 dana od dana preuzimanja dužnosti privremenog predsjednika Republike sukladno stavku 3. ovoga članka.

Članak 98.

Predsjednik Republike:

– raspisuje izbore za Hrvatski sabor i saziva ga na prvo zasjedanje,

– raspisuje referendum u skladu s Ustavom,

– povjerava mandat za sastavljanje Vlade osobi koja, na temelju raspodjele zastupničkih mjesta u Hrvatskom saboru i obavljenih konzultacija, uživa povjerenje većine svih zastupnika,

– daje pomilovanja,

– dodjeljuje odlikovanja i priznanja određena zakonom,

– obavlja druge dužnosti određene Ustavom.

Članak 99.

Predsjednik Republike i Vlada Republike Hrvatske surađuju u oblikovanju i provođenju vanjske politike.

Predsjednik Republike, na prijedlog Vlade i uz supotpis predsjednika Vlade, odlučuje o osnivanju diplomatskih misija i konzularnih ureda Republike Hrvatske u inozemstvu.

Predsjednik Republike, na prijedlog Vlade i uz mišljenje nadležnog odbora Hrvatskoga sabora, donosi odluku o postavljanju i opozivu šefova diplomatskih misija Republike Hrvatske u inozemstvu, uz prethodni supotpis predsjednika Vlade Republike Hrvatske.

Predsjednik Republike prima vjerodajnice i opozivna pisma inozemnih šefova diplomatskih misija.

Članak 100.

Predsjednik Republike vrhovni je zapovjednik oružanih snaga Republike Hrvatske.

Predsjednik Republike imenuje i razrješuje vojne zapovjednike, u skladu sa zakonom.

Na temelju odluke Hrvatskoga sabora Predsjednik Republike objavljuje rat i zaključuje mir.

U slučaju neposredne ugroženosti neovisnosti, jedinstvenosti i opstojnosti države Predsjednik Republike može, uz supotpis predsjednika Vlade, narediti uporabu oružanih snaga iako nije proglašeno ratno stanje.

Članak 101.

Za vrijeme trajanja ratnog stanja Predsjednik Republike može donositi uredbe sa zakonskom snagom na temelju i u okviru ovlasti koje je dobio od Hrvatskoga sabora. Ako Hrvatski sabor nije u zasjedanju, Predsjednik Republike ima ovlast da uredbama sa zakonskom snagom uređuje sva pitanja koja zahtijeva ratno stanje.

U slučaju neposredne ugroženosti neovisnosti, jedinstvenosti i opstojnosti države, ili kad su tijela državne vlasti onemogućena da redovito obavljaju svoje ustavne dužnosti, Predsjednik Republike može, na prijedlog predsjednika Vlade i uz njegov supotpis, donositi uredbe sa zakonskom snagom.

Predsjednik Republike podnijet će uredbe sa zakonskom snagom na potvrdu Hrvatskom saboru čim se bude mogao sastati.

Ako Predsjednik Republike ne podnese uredbu Hrvatskom saboru na potvrdu u skladu sa stavkom 3. ovoga članka ili Hrvatski sabor istu ne potvrdi, uredba sa zakonskom snagom prestaje važiti.

U slučaju iz stavka 1. i 2. ovoga članka Predsjednik Republike ima pravo sazvati sjednicu Vlade i predsjedavati tako sazvanoj sjednici Vlade.

Članak 102.

Predsjednik Republike može predložiti Vladi da održi sjednicu i razmotri određena pitanja.

Predsjednik Republike može biti nazočan sjednici Vlade i sudjelovati u raspravi.

Članak 103.

Predsjednik Republike i Vlada Republike Hrvatske, u skladu s Ustavom i zakonom, surađuju u usmjeravanju rada sigurnosnih službi.

Imenovanje čelnika sigurnosnih službi, uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnog odbora Hrvatskoga sabora, supotpisuje Predsjednik Republike i predsjednik Vlade Republike Hrvatske.

Članak 104.

Predsjednik Republike, na prijedlog Vlade i uz supotpis predsjednika Vlade, a nakon savjetovanja s predstavnicima klubova zastupnika parlamentarnih stranaka može raspustiti Hrvatski sabor ako na zahtjev Vlade da se izglasa povjerenje, Hrvatski sabor Vladi izglasa nepovjerenje ili u roku od 120 dana od dana predlaganja ne donese državni proračun.

Predsjednik Republike ne može na prijedlog Vlade raspustiti Hrvatski sabor dok traje postupak za utvrđivanje njegove odgovornosti za povredu Ustava.

Članak 105.

Predsjednik Republike odgovoran je za povredu Ustava koju počini u obavljanju svojih dužnosti.

Postupak za utvrđivanje posebne odgovornosti Predsjednika Republike može pokrenuti Hrvatski sabor dvotrećinskom većinom svih zastupnika.

O odgovornosti Predsjednika Republike odlučuje Ustavni sud Republike Hrvatske dvotrećinskom većinom svih sudaca.

Ustavni sud mora donijeti odluku o odgovornosti Predsjednika Republike Hrvatske za povredu Ustava u roku od 30 dana od dana zaprimanja prijedloga kojim se pokreće odgovornost Predsjednika Republike za povredu Ustava.

Ako Ustavni sud Republike Hrvatske utvrdi njegovu odgovornost, Predsjedniku Republike prestaje dužnost po sili Ustava.

Članak 106.

Predsjednik Republike ima imunitet nepovredivosti.

Predsjednik Republike ne može biti pritvoren niti se protiv njega može pokrenuti kazneni postupak bez prethodnog odobrenja Ustavnog suda.

Predsjednik Republike može biti pritvoren bez odobrenja Ustavnog suda samo ako je zatečen da čini kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju dužem od pet godina. U takvom slučaju državno tijelo koje je Predsjednika Republike pritvorilo, dužno je o tome odmah obavijestiti predsjednika Ustavnog suda.

Članak 107.

Predsjedniku Republike u obavljanju njegovih dužnosti pomažu savjetodavna tijela. Članove tih tijela imenuje i razrješuje Predsjednik Republike. Nisu dopuštena imenovanja koja su u suprotnosti s načelom diobe vlasti.

Savjetodavni, stručni i drugi poslovi obavljaju se u Uredu Predsjednika Republike. Ustrojstvo i djelokrug Ureda uređuje Predsjednik Republike svojom odlukom. Ured Predsjednika Republike i stručne službe Vlade Republike Hrvatske surađuju u obavljanju poslova od zajedničkog interesa. Sredstva za rad Ureda Predsjednika Republike osiguravaju se u okviru državnog proračuna Republike Hrvatske.

3. VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Članak 108.

Vlada Republike Hrvatske obavlja izvršnu vlast u skladu s Ustavom i zakonom.

Članak 109.

Vladu Republike Hrvatske čine predsjednik, jedan ili više podpredsjednika i ministri.

Bez odobrenja Vlade predsjednik i članovi Vlade ne mogu obavljati nijednu drugu javnu ili profesionalnu dužnost.

Članak 110.

Članove Vlade predlaže osoba kojoj je Predsjednik Republike povjerio mandat za sastav Vlade.

Odmah po sastavljanju Vlade, a najkasnije u roku od 30 dana od prihvaćanja mandata, mandatar je dužan program Vlade i Vladu predstaviti Hrvatskom saboru i zatražiti glasovanje o povjerenju.

Vlada stupa na dužnost kad joj povjerenje iskaže većina svih zastupnika u Hrvatskom saboru.

Predsjednik i članovi Vlade polažu svečanu prisegu pred Hrvatskim saborom. Tekst prisege utvrđuje se zakonom.

Na temelju odluke Hrvatskoga sabora o iskazivanju povjerenja Vladi Republike Hrvatske, rješenje o imenovanju predsjednika Vlade donosi Predsjednik Republike uz supotpis predsjednika Hrvatskoga sabora, a rješenje o imenovanju članova Vlade donosi predsjednik Vlade uz supotpis predsjednika Hrvatskoga sabora.

Članak 111.

Ako mandatar ne sastavi Vladu u roku od 30 dana od dana prihvaćanja mandata, Predsjednik Republike mu može produžiti mandat za najviše još 30 dana.

Ako ni u tom roku mandatar ne uspije sastaviti Vladu ili ako predložena Vlada ne dobije povjerenje Hrvatskoga sabora, Predsjednik Republike povjerit će mandat za sastav Vlade drugoj osobi.

Članak 112.

Ako Vlada ne bude sastavljena u skladu s člankom 110. i 111. Ustava, Predsjednik Republike će imenovati privremenu nestranačku Vladu i istodobno raspisati prijevremene izbore za Hrvatski sabor.

Članak 113.

Vlada Republike Hrvatske:

– predlaže zakone i druge akte Hrvatskom saboru,

– predlaže državni proračun i završni račun,

– provodi zakone i druge odluke Hrvatskoga sabora,

– donosi uredbe za izvršenje zakona,

– vodi vanjsku i unutarnju politiku,

– usmjerava i nadzire rad državne uprave,

– brine o gospodarskom razvitku zemlje,

– usmjerava djelovanje i razvitak javnih službi,

– obavlja druge poslove određene Ustavom i zakonom.

Članak 114.

Ustrojstvo, način rada, odlučivanje i vrste akata koje Vlada donosi propisuju se zakonom i poslovnikom.

Članak 115.

Vlada je odgovorna Hrvatskom saboru.

Predsjednik i članovi Vlade zajednički su odgovorni za odluke koje donosi Vlada, a osobno su odgovorni za svoje područje rada.

Članak 116.

Na prijedlog najmanje jedne petine zastupnika u Hrvatskom saboru može se pokrenuti pitanje povjerenja predsjedniku Vlade, pojedinomu njezinom članu ili Vladi u cjelini.

Glasovanje o povjerenju Vladi može zahtijevati i njezin predsjednik.

Ne može se raspravljati i glasovati o povjerenju prije nego protekne sedam dana od dana dostave prijedloga Hrvatskom saboru.

Rasprava i glasovanje o povjerenju mora se provesti najkasnije u roku od 30 dana od dana dostave prijedloga Hrvatskom saboru.

Odluka o nepovjerenju je donijeta ako je za nju glasovala većina od ukupnog broja zastupnika u Hrvatskom saboru.

Ako Hrvatski sabor odbije prijedlog za izglasavanje nepovjerenja, zastupnici koji su ga postavili ne mogu ponovno podnijeti isti prijedlog prije isteka roka od šest mjeseci.

Ako se izglasa nepovjerenje predsjedniku Vlade ili Vladi u cjelini, predsjednik Vlade i Vlada podnose ostavku. Ako se u roku od 30 dana ne izglasa povjerenje novom mandataru i članovima koje predlaže za sastav Vlade, predsjednik Hrvatskoga sabora obavijestit će o tome Predsjednika Republike Hrvatske. Nakon primljene obavijesti predsjednika Hrvatskoga sabora Predsjednik Republike će odmah donijeti odluku o raspuštanju Hrvatskoga sabora i istovremeno raspisati izbore za Hrvatski sabor.

Ako se izglasa nepovjerenje pojedinom članu Vlade, predsjednik Vlade može umjesto njega predložiti drugoga člana Hrvatskom saboru da mu izglasa povjerenje ili predsjednik Vlade i Vlada mogu podnijeti ostavku.

U svim slučajevima kada predsjednik Vlade ili Vlada podnesu ostavku postupit će se u skladu sa stavkom 7. ovoga članka.

Članak 117.

Ustrojstvo i poslovi državne uprave i način njihovog obavljanja uređuju se zakonom.

Određeni poslovi državne uprave mogu se zakonom povjeriti tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti.

Zakonom i drugim propisima uređuje se status državnih službenika te radno-pravni status namještenika.

ZAKON

O VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

(NN 150/2011)

Članak 1.

Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) obavlja izvršnu vlast u skladu s Ustavom i zakonom.

U obavljanju izvršne vlasti Vlada određuje, usmjerava i usklađuje provedbu politika i programa te u tu svrhu predlaže i donosi strategije, daje smjernice, donosi akte te poduzima druge mjere potrebne za uređenje odnosa iz područja svoje nadležnosti.

Vlada predlaže Hrvatskom saboru zakone i druge akte te državni proračun i završni račun, provodi zakone i druge odluke Hrvatskoga sabora, donosi uredbe za izvršenje zakona, vodi vanjsku i unutarnju politiku, usmjerava i nadzire rad državne uprave, brine o gospodarskom razvitku zemlje, usmjerava djelovanje i razvitak javnih službi te obavlja druge poslove određene Ustavom i zakonom.

Članak 2.

Vladu čine predsjednik, jedan ili više potpredsjednika i ministri (u daljnjem tekstu: članovi Vlade).

Ukoliko Vlada ima više potpredsjednika, predsjednik Vlade može odrediti prvog potpredsjednika.

Članak 3.

Predsjednik Vlade i članovi Vlade moraju biti hrvatski državljani.

Predsjednik Vlade i članovi Vlade su državni dužnosnici.

Bez odobrenja Vlade predsjednik i članovi Vlade ne mogu obavljati nijednu drugu javnu ili profesionalnu dužnost.

Članak 4.

Predsjednik i članovi Vlade stupaju na dužnost kad im povjerenje iskaže većina svih zastupnika u Hrvatskom saboru.

Na temelju odluke Hrvatskoga sabora o iskazivanju povjerenja Vladi, rješenje o imenovanju predsjednika Vlade donosi Predsjednik Republike Hrvatske uz supotpis predsjednika Hrvatskoga sabora, a rješenje o imenovanju članova Vlade donosi predsjednik Vlade uz supotpis predsjednika Hrvatskoga sabora.

Članak 5.

Nakon što Vlada dobije povjerenje Hrvatskoga sabora, predsjednik Vlade i članovi Vlade, pred Hrvatskim saborom daju svečanu prisegu koja glasi:

»Prisežem da ću dužnost člana Vlade savjesno i časno obnašati, poštivati Ustav, zakone i pravni poredak, te se zalagati za svekoliki napredak Republike Hrvatske.«

Član Vlade koji nije bio nazočan davanju svečane prisege, kao i naknadno imenovani član Vlade, prisegu će položiti naknadno.

Članak 6.

Predsjednik Vlade i članovi Vlade mogu podnijeti ostavku.

Predsjednik Vlade podnosi ostavku Hrvatskom saboru.

Kad predsjednik Vlade podnese ostavku, smatra se da su ostavku podnijeli svi članovi Vlade.

Član Vlade podnosi ostavku predsjedniku Vlade.

Članak 7.

Ako Hrvatski sabor prihvati ostavku predsjednika Vlade, Vlada će obavljati tehničke poslove do imenovanja nove Vlade.

Ako predsjednik Vlade prihvati ostavku pojedinog člana Vlade, rješenje o razrješenju toga člana Vlade donosi predsjednik Vlade i o tome izvješćuje Hrvatski sabor.

Predsjednik Vlade će novog člana Vlade predstaviti na prvoj idućoj sjednici Hrvatskoga sabora i zatražiti glasovanje o povjerenju tom članu.

Članak 8.

Vlada ili od nje ovlašteno tijelo upravlja, raspolaže i koristi se imovinom Republike Hrvatske, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 9.

Sjednice Vlade su javne.

Vlada može odlučiti da će se sjednica, odnosno rasprava o pojedinim točkama dnevnog reda sjednice održati bez nazočnosti javnosti.

Članak 10.

Predsjednik Vlade predstavlja Vladu, saziva sjednice i predsjedava im, upravlja radom Vlade i potpisuje akte koje ona donosi.

Ako predsjednik Vlade odredi prvog potpredsjednika Vlade, on zamjenjuje predsjednika Vlade u slučaju njegove spriječenosti ili odsutnosti. Zamjenjivanje predsjednika Vlade nije moguće u pitanjima i postupcima odlučivanja o povjerenju Vladi, imenovanju i razrješenju člana Vlade.

Potpredsjednici Vlade usklađuju rad ministarstava i brinu o provedbi programa Vlade u područjima za koja su zaduženi.

Članak 11.

Predsjednik Vlade može članovima Vlade davati određene upute za rad, posebna zaduženja, odnosno zadaće i ovlastiti ih na provedbu i izvršavanje određenih projekata, sukladno programu Vlade, odnosno sukladno zaključcima i drugim aktima Hrvatskoga sabora te preuzetim međunarodnim obvezama Republike Hrvatske.

Članak 12.

Vlada osigurava nazočnost svojih predstavnika na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela sukladno Poslovniku Hrvatskoga sabora.

Predsjednik Vlade određuje jednoga potpredsjednika Vlade za usklađivanje djelovanja predstavnika Vlade u Hrvatskome saboru.

Članak 13.

Vlada može zasjedati ako je sjednici nazočna većina članova Vlade.

Vlada odlučuje natpolovičnom većinom glasova svih članova Vlade, a u slučaju da su glasovi podijeljeni odlučuje glas predsjednika Vlade.

Članak 14.

Vlada odlučuje dvotrećinskom većinom glasova svih članova Vlade kad nadležnim državnim tijelima predlaže:

– promjenu Ustava Republike Hrvatske,

– udruživanje ili razdruživanje s drugim državama,

– promjenu granica Republike Hrvatske,

– raspuštanje Hrvatskoga sabora,

– raspisivanje državnog referenduma.

Članak 15.

U slučaju odsutnosti ili spriječenosti ministra, na sjednici Vlade može ga zamijeniti njegov zamjenik, ako su za održavanje sjednice i donošenje odluka ispunjeni uvjeti iz članka 13. ovoga Zakona.

Članak 16.

Uži kabinet Vlade čine predsjednik i potpredsjednici Vlade.

Uži kabinet Vlade predlaže provedbu politike Vlade, prati ostvarivanje programa rada Vlade, prethodno raspravlja određena pitanja iz nadležnosti Vlade te usklađuje rad članova Vlade u obavljanju povjerenih im zadaća.

Sjednicama Užeg kabineta Vlade predsjedava predsjednik Vlade, a u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti predsjedava potpredsjednik Vlade kojeg odredi predsjednik Vlade.

Na sjednicu Užeg kabineta Vlade mogu se pozvati i ostali članovi Vlade, kao i druge osobe koje odredi predsjednik Vlade.

Članak 17.

Iznimno u slučaju kad se Vlada ne može sastati u doba ratnog stanja ili neposredne ugroženosti neovisnosti, jedinstvenosti i opstojnosti Republike Hrvatske te velikih prirodnih nepogoda, Uži kabinet Vlade odlučuje o pitanjima iz djelokruga Vlade.

Odluke Užeg kabineta Vlade potvrđuju se na prvoj sljedećoj sjednici Vlade.

Članak 18.

U Vladi se ustrojava Ured predsjednika Vlade.

Ured predsjednika Vlade obavlja stručne i administrativne poslove za potrebe predsjednika Vlade po njegovom nalogu.

Radom Ureda predsjednika Vlade upravlja predstojnik Ureda, kojeg imenuje Vlada na prijedlog predsjednika Vlade, a koji za svoj rad odgovara predsjedniku Vlade.

Predstojnik Ureda predsjednika Vlade ima položaj zamjenika ministra i državni je dužnosnik.

Ured predsjednika Vlade usklađuje rad ureda Vlade iz članka 27. ovog Zakona te savjeta predsjednika Vlade iz članka 23. ovoga Zakona.

U upravljanju Uredom predsjednika Vlade, predstojnik Ureda predsjednika Vlade ima prava i ovlasti čelnika tijela državne uprave.

Unutarnje ustrojstvo i način rada Ureda predsjednika Vlade propisuje se uredbom Vlade.

Članak 19.

Predstojnik Ureda ima zamjenika kojeg imenuje i razrješava Vlada na prijedlog predsjednika Vlade.

Zamjenik predstojnika Ureda predsjednika Vlade je državni dužnosnik.

Članak 20.

U Vladi se ustrojava Glavno tajništvo.

Glavno tajništvo obavlja stručne, analitičke, upravno-pravne, administrativne, opće, tehničke, pomoćne i informatičke poslove za potrebe Vlade, te potpredsjednika i članova Vlade. Za Ured predsjednika Vlade, Glavno tajništvo obavlja opće, tehničke, pomoćne i informatičke poslove.

Glavnim tajništvom upravlja glavni tajnik, kojeg imenuje Vlada na prijedlog predsjednika Vlade, a koji za svoj rad odgovara predsjedniku Vlade i Vladi.

Glavni tajnik Vlade ima položaj zamjenika ministra i državni je dužnosnik.

Glavni tajnik Vlade usklađuje rad stručnih službi Vlade, sukladno Poslovniku Vlade Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Poslovnik) i uredbama o ustrojavanju službi Vlade te pomaže predsjedniku Vlade u pripremanju sjednica i drugim poslovima Vlade.

U upravljanju Glavnim tajništvom glavni tajnik Vlade ima prava i ovlasti čelnika tijela državne uprave.

Unutarnje ustrojstvo i način rada Glavnog tajništva propisuje se uredbom Vlade.

Članak 21.

Glavni tajnik Vlade ima zamjenika. Zamjenika imenuje i razrješuje Vlada, na prijedlog predsjednika Vlade.

Zamjenik glavnog tajnika Vlade je državni dužnosnik.

Članak 22.

Za potpredsjednika Vlade koji nije čelnik ministarstva ustrojava se Ured potpredsjednika Vlade.

Ured potpredsjednika Vlade obavlja stručne i administrativne poslove za potrebe potpredsjednika Vlade te druge poslove po nalogu potpredsjednika Vlade.

Radom Ureda potpredsjednika Vlade upravlja predstojnik Ureda, kojeg imenuje Vlada na prijedlog potpredsjednika Vlade, a koji za svoj rad odgovara potpredsjedniku Vlade.

Predstojnik Ureda potpredsjednika Vlade, rukovodeći je državni službenik.

Članak 23.

Radi utvrđivanja stanja, izrade strateških razvojnih planova i analiza, pripreme prijedloga i usklađivanja provedbe pojedinih projekata iz programa Vlade te za pojedina pitanja stalne ili povremene prirode od značaja za obavljanje dužnosti predsjednika Vlade, predsjednik Vlade može imenovati posebne savjetnike ili osnivati savjete i imenovati članove savjeta.

Posebni savjetnici i savjeti mogu se imenovati na cijelo vrijeme trajanja mandata predsjednika Vlade ili na određeno vrijeme dok priroda posla to zahtijeva.

Za posebnoga savjetnika može se imenovati i osoba koja nije u stalnom radnom odnosu u Vladi, a rješenjem o imenovanju može joj se odrediti naknada za rad.

Na imenovanja i razrješenja posebnih savjetnika ne primjenjuju se odredbe propisa o zapošljavanju državnih službenika.

Pojedini član Vlade može, uz suglasnost predsjednika Vlade, imenovati posebnoga savjetnika uz odgovarajuću primjenu odredaba ovoga članka.

Članak 24.

Vlada može osnivati stalna i povremena radna tijela za davanje prijedloga, mišljenja, odnosno stručnih obrazloženja o pitanjima iz svoga djelokruga.

Sjednicama stalnoga radnog tijela Vlade, u pravilu, predsjedava jedan od potpredsjednika Vlade.

Stalna radna tijela Vlada osniva Poslovnikom, a povremena odlukom kojom se utvrđuje njihova zadaća i sastav.

Poslovnikom se detaljnije propisuju nadležnost i način rada radnih tijela Vlade.

Članak 25.

Vlada osniva Odbor za poslove Europske unije kojim predsjedava potpredsjednik Vlade. Odbor razmatra pitanja te donosi odluke i druge akte koji se odnose na usklađivanje pravnog sustava Republike Hrvatske s pravnim sustavom Europske unije te usklađivanje i potvrđivanje stajališta koja će zastupati predstavnici tijela državne uprave u radu institucija i tijela Europske unije.

Poslovnikom se detaljnije propisuju nadležnost i način rada Odbora za poslove Europske unije.

Članak 26.

Vlada uredbom osniva urede, agencije, direkcije i druge stručne službe radi obavljanja poslova iz svojeg djelokruga i određuje njihov ustroj.

Uredom, agencijom, direkcijom, odnosno drugom službom Vlade upravlja ravnatelj, kojeg imenuje Vlada, na prijedlog predsjednika Vlade, po prethodno provedenom javnom natječaju.

Ravnatelj u odnosu na državne službenike i namještenike ureda, agencija, direkcija i drugih službi, ima prava i ovlasti čelnika tijela državne uprave.

Ravnatelj Ureda Vlade za svoj rad odgovara Vladi.

Na urede, agencije, direkcije i druge službe Vlade primjenjuju se propisi koji uređuju ustrojstvo, način rada i financiranja tijela državne uprave te propisi o državnim službenicima i namještenicima, ukoliko posebnim propisom nije drukčije određeno.

Članak 27.

Za obavljanje stručnih poslova, Vlada osniva:

– Ured za zakonodavstvo,

– Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina,

– Ured za ravnopravnost spolova,

– Ured za udruge,

– Ured za razminiranje,

– Ured za suzbijanje zlouporabe droga,

– Ured za opće poslove Hrvatskoga sabora i Vlade Republike Hrvatske,

– Ured za protokol.

Vlada može za pojedine poslove osnovati i druge urede.

Nadležnost i način rada ureda Vlade detaljnije se uređuju uredbom Vlade.

Članak 28.

Na temelju pisanoga sporazuma između Vlade i drugih tijela državne vlasti, mogu se ustrojiti određene zajedničke službe.

Članak 29.

Za odlučivanje o upravnim stvarima iz svoje nadležnosti i radi predlaganja odluka, Vlada može osnivati povjerenstva.

O osnivanju povjerenstva i imenovanju predsjednika i članova povjerenstva Vlada donosi odluku.

Rješenje Vlade, odnosno povjerenstva o upravnoj stvari je izvršno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Članak 30.

Vlada donosi uredbe u skladu s Ustavom i zakonom.

Vlada donosi Poslovnik kojim, sukladno ovom Zakonu, uređuje ustrojstvo, način rada, odlučivanje Vlade i vrste akata koje donosi Vlada.

Članak 31.

Vlada donosi odluke, rješenja i zaključke o pitanjima koja se ne uređuju uredbama.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mjere, daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela i pravnih osoba, te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis.

Zaključkom se utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe utvrđene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.

Članak 32.

Uredbe i Poslovnik objavljuju se u »Narodnim novinama«, a stupaju na snagu osmoga dana od dana objave, ako tim aktima nije određen drugi rok njihovog stupanja na snagu.

Odluke, rješenja i zaključci mogu se objaviti u »Narodnim novinama«, ako tako odluči Vlada prilikom donošenja tih akata.

Članak 33.

Vlada odlučuje o sukobu nadležnosti između tijela državne uprave.

Članak 34.

Protiv člana Vlade ne može se voditi kazneni postupak za vrijeme trajanja mandata zbog kaznenog djela za koje je zapriječena kazna zatvora do 5 godina, bez prethodnog odobrenja Vlade.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 35.

Vlada će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti Poslovnik.

Članak 36.

U roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, Vlada će donijeti akte o osnivanju Ureda predsjednika Vlade, Glavnog tajništva Vlade te ureda, agencija, direkcija i drugih stručnih službi Vlade u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Tajništvo Vlade, Ured predsjednika Vlade, uredi, agencije, direkcije i druge stručne službe Vlade osnovani do stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju s radom do donošenja akata iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 37.

Na radnopravni status državnih službenika i namještenika koji su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona zatečeni u državnoj službi u tijelima iz članka 36. ovoga Zakona primjenjuje se zakon kojim se uređuje radnopravni status državnih službenika.

Na radnopravni status državnih dužnosnika zatečenih u tijelima iz članka 36. ovoga Zakona primjenjuju se propisi o obvezama i pravima državnih dužnosnika.

Članak 38.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o Vladi Republike Hrvatske, (»Narodne novine«, br. 101/98., 15/00., 117/01., 199/03 i 77/09.).

ZAKON
O SUSTAVU DRŽAVNE UPRAVE

(NN 150/11, 12/13)

I. OSNOVNE ODREDBE

Članak 1.

Poslovi državne uprave su neposredna provedba zakona, donošenje propisa za njihovu provedbu, obavljanje upravnog nadzora te drugi upravni i stručni poslovi.

Poslovi državne uprave uređuju se zakonom.

Članak 2.

Poslove državne uprave obavljaju tijela državne uprave.

Posebnim zakonom određeni poslovi državne uprave mogu se povjeriti tijelima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ili drugim pravnim osobama koje na temelju zakona imaju javne ovlasti (u daljnjem tekstu: pravne osobe koje imaju javne ovlasti).

Članak 3.

Tijela državne uprave su ministarstva, državni uredi Vlade Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: državni uredi), državne upravne organizacije i uredi državne uprave u županijama.

Ministarstva, državni uredi i državne upravne organizacije središnja su tijela državne uprave, a uredi državne uprave u županijama su prvostupanjska tijela državne uprave.

Članak 4.

Za obavljanje određenih poslova državne uprave iz nadležnosti središnjih tijela državne uprave mogu se u županiji, gradu i općini osnivati područne jedinice.

Članak 5.

Za obavljanje određenih poslova državne uprave iz nadležnosti ureda državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave mogu se u gradu, odnosno općini osnivati ispostave.

Članak 6.

Ministri, zamjenici ministra, predstojnici državnih ureda, predstojnik Ureda predsjednika Vlade Republike Hrvatske, glavni tajnik Vlade Republike Hrvatske, pomoćnici ministra, zamjenik predstojnika Ureda predsjednika Vlade Republike Hrvatske, zamjenik glavnog tajnika Vlade Republike Hrvatske, ravnatelji državnih upravnih organizacija, glasnogovornik Vlade Republike Hrvatske su državni dužnosnici.

Dužnosnici iz stavka 1. ovoga članka ne smiju istodobno obnašati dužnost u tijelima zakonodavne vlasti, sudbene vlasti niti biti članovi predstavničkog tijela jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave.

Dužnosnici iz stavka 1. ovoga članka mogu staviti u mirovanje dužnost u zakonodavnoj vlasti, sudbenoj vlasti ili predstavničkim tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, koja je nespojiva s dužnošću na koju su imenovani, odnosno izabrani. Po prestanku dužnosti u tijelima državne uprave, dužnosnici iz stavka 1. ovoga članka, na vlastiti zahtjev, mogu nastaviti obnašati

dužnost u zakonodavnoj vlasti ili predstavničkom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Članak 7.

Zamjenici predstojnika državnog ureda, glavni tajnici ministarstva i državnog ureda, zamjenici ravnatelja državnih upravnih organizacija, ravnatelji ureda Vlade Republike Hrvatske, predstojnik Ureda potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske, ravnatelji ureda, agencija, direkcija i drugih stručnih službi koje Vlada Republike Hrvatske osniva uredbom te predstojnici ureda državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave rukovodeći su državni službenici.

Državne službenike iz stavka 1. ovoga članka imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada), na temelju javnoga natječaja, ako zakonom nije drukčije određeno.

Članak 8.

Poslove državne uprave u tijelima državne uprave obavljaju državni službenici, koji se primaju u državnu službu na temelju javnog natječaja, ako zakonom nije drukčije određeno.

Pomoćno-tehničke poslove u tijelima državne uprave obavljaju namještenici.

Prava, obveze, odgovornosti i način određivanja plaće državnih službenika i namještenika u tijelima državne uprave uređuju se propisima o državnim službenicima i namještenicima.

Članak 9.

Pripadnici nacionalnih manjina imaju pravo na zastupljenost u središnjim tijelima državne uprave razmjerno njihovom udjelu u ukupnom stanovništvu Republike Hrvatske, a u uredima državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave, razmjerno njihovom udjelu u ukupnom stanovništvu jedinice područne (regionalne) samouprave.

Kada pripadnici nacionalnih manjina iz stavka 1. ovoga članka podnose prijavu na natječaj za prijam u službu, imaju se pravo pozvati na ostvarivanje prava koja im pripadaju sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

Vlada nadzire provedbu zastupljenosti pripadnika nacionalnih manjina u tijelima državne uprave.

Članak 10.

Vlada usklađuje i nadzire obavljanje poslova državne uprave.

Članak 11.

Sredstva za rad tijela državne uprave osiguravaju se u državnom proračunu.

Članak 12.

Sredstva za obavljanje poslova državne uprave povjerenih tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnim osobama koje imaju javne ovlasti, osiguravaju se u skladu s posebnim zakonom kojim su te ovlasti povjerene.

Članak 13.

Rad tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave je javan.

Javnost se može isključiti samo iznimno, u slučajevima predviđenim zakonom.

Članak 14.

Štetu koja građaninu, pravnoj osobi ili drugoj stranci nastane nezakonitim ili nepravilnim radom tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave, naknađuje Republika Hrvatska.

Članak 15.

U obavljanju poslova iz svog djelokruga tijela državne uprave samostalna su u granicama zakonskih ovlasti.

Članak 16.

Protiv pojedinačnih akata, radnji i mjera tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave, donesenih u prvom stupnju, može se podnijeti žalba, a u slučaju da žalba nije dopuštena, može se zatražiti sudska zaštita.

II. POSLOVI DRŽAVNE UPRAVE

1. NEPOSREDNA PROVEDBA ZAKONA I DRUGIH PROPISA

Članak 17.

Tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe koje imaju javne ovlasti, neposredno primjenjujući zakone i drugi propise, rješavaju u upravnim stvarima, vode propisane očevidnike, izdaju uvjerenja i druge potvrde te obavljaju druge upravne i stručne poslove.

2. DONOŠENJE PROVEDBENIH PROPISA

Članak 18.

Ministri, predstojnici državnih ureda i ravnatelji državnih upravnih organizacija donose pravilnike, naredbe i naputke za provedbu zakona i drugih propisa kad su na to izrijekom ovlašteni, u granicama dane ovlasti.

Članak 19.

Pravilnikom se detaljnije razrađuju pojedine odredbe zakona radi njihove primjene.

Naredbom se naređuje ili zabranjuje određeno postupanje.

Naputkom se propisuje način rada u tijelima državne uprave, tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti.

Pravilnici, naredbe i naputci objavljuju se u »Narodnim novinama«, a stupaju na snagu najranije osmoga dana od dana objave.

3. PROVEDBA UPRAVNOG NADZORA

Članak 20.

U provedbi upravnog nadzora tijela državne uprave nadziru provedbu zakona i drugih propisa te zakonitost rada i postupanja tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravnih osoba koje ima javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave.

Članak 21.

U provedbi upravnog nadzora, tijela državne uprave nadziru osobito:

1. zakonitost rada i postupanja,

2. rješavanje u upravnim stvarima,

3. djelotvornost, ekonomičnost i svrhovitost rada u obavljanju poslova državne uprave,

4. svrhovitost unutarnjeg ustrojstva i osposobljenost službenika i namještenika za obavljanje poslova državne uprave te

5. odnos službenika i namještenika prema građanima i drugim strankama.

Članak 22.

Ako u provedbi upravnog nadzora tijela državne uprave ocijene da postoje određene nezakonitosti ili nepravilnosti u donošenju propisa, odnosno općih akata, radu ili postupanju, da postoje nedostaci u rješavanju upravnih stvari, da je unutarnje ustrojstvo nesvrhovito, da ne zadovoljava stručna osposobljenost ili da ne postoji odgovarajući odnos službenika i namještenika prema strankama, poduzet će mjere iz svoje nadležnosti u svrhu otklanjanja uočenih nezakonitosti ili nepravilnosti, a osobito:

1. zahtijevati izvješća, podatke i druge obavijesti o obavljanju poslova državne uprave,

2. raspraviti stanje izvršavanja poslova državne uprave i predložiti mjere koje se moraju poduzeti radi izvršenja pojedinih poslova državne uprave,

3. pokrenuti postupak za utvrđivanje odgovornosti odgovarajućih službenika, odnosno namještenika,

4. neposredno obaviti poslove u granicama svog djelokruga iz nadležnosti tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnih osoba s javnim ovlastima na njihov trošak, kad ocijene da se na drugi način ne može izvršiti zakon ili drugi propis, a tijelo državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravne osobe s javnim ovlastima nisu obavili određeni posao državne uprave u za to ostavljenom ili primjerenom roku,

5. poduzeti i druge mjere propisane posebnim zakonom.

Članak 23.

U granicama svog djelokruga:

1. ministarstva, državni uredi i državne upravne organizacije nadziru rad tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave,

2. uredi državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave nadziru rad tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave na području županije.

Nadležno ministarstvo, državni ured, odnosno državna upravna organizacija može u obavljanju poslova državne uprave koji su povjereni tijelima županije, grada, odnosno općine davati županu, gradonačelniku, odnosno načelniku naredbe u skladu sa zakonom.

Pojedinačnom naredbom ne može se određivati način rješavanja određene, pojedinačne upravne stvari.

4. POSEBNE ODREDBE O INSPEKCIJSKOM NADZORU

Članak 24.

U provedbi inspekcijskog nadzora, u skladu s posebnim zakonom, provodi se izravan uvid u opće i pojedinačne akte, uvjete i način rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba te poduzimaju zakonom i drugim propisima predviđene mjere da se ustanovljeno stanje i poslovanje uskladi sa zakonom i drugim propisima.

Inspekcijski nadzor provode inspektori i drugi državni službenici ovlašteni za provedbu nadzora, kad je to određeno posebnim zakonom (u daljnjem tekstu: inspektori).

Članak 25.

Inspekcijske poslove u prvom stupnju obavljaju uredi državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave, a u drugom stupnju središnja tijela državne uprave, ako posebnim zakonom nije što drugo određeno.

Središnja tijela državne uprave mogu neposredno obavljati i inspekcijske poslove iz nadležnosti ureda državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave.

Članak 26.

Inspektori imaju posebnu iskaznicu, kojom se dokazuje njihovo službeno svojstvo, identitet i ovlasti.

Način vođenja očevidnika i obrazac iskaznice inspektora propisuje čelnik nadležnog središnjeg tijela državne uprave.

Članak 27.

Inspektori imaju pravo, u skladu sa zakonom i drugim propisima, pregledati i poslovne prostorije, poslovne spise, zgrade, predmete, robu i druge stvari kod nadziranih osoba, saslušati pojedine osobe u upravnom postupku, pregledati isprave na temelju kojih se može utvrditi identitet osoba, kao i obavljati druge radnje u skladu sa svrhom inspekcijskog nadzora.

Članak 28.

Prilikom provođenja inspekcijskog nadzora inspektori su dužni pridržavati se odredbi propisa kojima se uređuje zaštita osobnih podataka te odredbi posebnih propisa kojima se propisuje tajnost podataka.

Službenici tijela državne uprave, državnih tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i drugih pravnih osoba dužni su inspektora upozoriti na podatke klasificirane odgovarajućim stupnjem tajnosti.

Članak 29.

Ukoliko nađe da je povrijeđen zakon ili drugi propis, inspektor ima pravo i obvezu, u skladu sa zakonom i drugim propisima:

1. narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka, odnosno nepravilnosti u određenom roku,

2. podnijeti prijavu nadležnom državnom tijelu zbog kaznenog djela, odnosno izreći zakonom ili drugim propisom utvrđenu prekršajnu kaznu,

3. poduzeti i druge mjere, odnosno izvršiti druge radnje za koje je posebnim propisima ovlašten.

Članak 30.

O izvršenom pregledu, utvrđenom stanju i poduzetim, odnosno naređenim mjerama i radnjama, inspektor sastavlja zapisnik.

Primjerak zapisnika o inspekcijskom pregledu inspektor uručuje fizičkoj osobi ili službenoj osobi državnog tijela, tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravne osobe.

Inspektor vodi očevidnik o obavljenim inspekcijskim pregledima.

Članak 31.

Ako utvrđeni nedostaci nisu otklonjeni u ostavljenom roku, inspektor je dužan poduzeti odgovarajuće mjere i radnje, u okviru svojih zakonom ili drugim propisom utvrđenih ovlasti.

Članak 32.

Ako se inspektoru prilikom provođenja inspekcijskog nadzora pruži fizički otpor, odnosno ako se takav otpor osnovano očekuje, inspektor može zatražiti pomoć policijskih službenika nadležne policijske uprave.

Članak 33.

Inspektor je u obavljanju inspekcijskog nadzora odgovoran, ako propusti poduzeti, odnosno odrediti mjere ili radnje, koje je po zakonu ili drugim propisima bio dužan poduzeti, odnosno odrediti, ako prekorači svoje zakonske i drugim propisima utvrđene ovlasti, ako ne podnese prijavu, odnosno ne obavijesti nadležna državna tijela o utvrđenim nedostacima te u drugim slučajevima previđenim posebnim zakonom.

5. DRUGI UPRAVNI I STRUČNI POSLOVI

a) Praćenje stanja

Članak 34.

Tijela državne uprave prate stanje u okviru svog djelokruga prikupljanjem potrebnih podataka i obavijesti, izradom odgovarajućih stručnih podloga te na druge prikladne načine.

Na temelju izrađenih stručnih podloga (izvješća, elaborata, analiza, itd.) te na drugi način prikupljenih saznanja o stanju u svom djelokrugu, tijela državne uprave poduzimaju mjere i radnje za koje su zakonom i drugim propisima ovlašteni te predlažu nadležnim državnim tijelima donošenje propisa i drugih akata iz njihove nadležnosti.

b) Izrada nacrta prijedloga propisa i drugi stručni poslovi

Članak 35.

Središnja tijela državne uprave pripremaju nacrte prijedloga propisa iz svog djelokruga, izrađuju stručne podloge za rješavanje ili objašnjenje određenih pitanja, pripremaju prijedloge odgovora ili daju odgovore na zastupnička pitanja te obavljaju i druge stručne poslove za potrebe tijela izvršne vlasti.

Članak 36.

Središnja tijela državne uprave ostvaruju domaću i inozemnu stručnu suradnju, u granicama svog djelokruga daju odgovarajuća objašnjenja pravnim i fizičkim osobama, te obavljaju i druge stručne poslove iz svog djelokruga.

III. USTROJSTVO DRŽAVNE UPRAVE

A) MINISTARSTVA, DRŽAVNI UREDI I DRŽAVNE UPRAVNE ORGANIZACIJE

1. Ministarstva

Članak 37.

Ministarstva se ustrojavaju za obavljanje poslova državne uprave u jednom ili više upravnih područja.

U ministarstvima koja su ustrojena za više upravnih područja u pravilu se ustrojavaju upravne organizacije u sastavu ministarstva.

Upravne organizacije u sastavu ministarstva su uprave, zavodi i ravnateljstva.

Članak 38.

Ministarstva obavljaju upravne i druge stručne poslove iz svog djelokruga, a osobito:

1. neposredno primjenjuju zakone i druge propise,

2. osiguravaju provedbu zakona i drugih propisa,

3. pripremaju nacrte prijedloga zakona i prijedloge drugih propisa,

4. rješavaju u upravnim stvarima u prvom stupnju kad su na to zakonom izrijekom ovlašteni te u drugom stupnju, ako zakonom nije što drugo određeno,

5. provode upravni, odnosno inspekcijski nadzor,

6. vode propisane očevidnike,

7. prate stanje u svom djelokrugu te nadležnim državnim tijelima predlažu poduzimanje odgovarajućih mjera,

8. izrađuju stručne podloge za postupak odlučivanja u državnim tijelima,

9. osiguravaju suradnju stručnih i znanstvenih ustanova te predlažu nadležnim državnim tijelima ustrojavanje određenih službi i stručnih ustanova.

a) Ministar

Članak 39.

Ministar predstavlja ministarstvo i upravlja njegovim radom, a osobito:

1. provodi utvrđenu politiku Vlade,

2. donosi provedbene propise kad je na to izrijekom zakonom ovlašten,

3. brine o zakonitom i pravodobnom izvršavanju zakona i drugih propisa te u pitanjima od zajedničkog interesa osigurava suradnju ministarstva s državnim tijelima, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravnim osobama koje imaju javne ovlasti te drugim pravnim osobama,

4. prema državnim službenicima i namještenicima poduzima mjere utvrđene zakonom i drugim propisima u slučaju povrede službene dužnosti.

Ministar ima i druge obveze i ovlasti utvrđene posebnim zakonom.

b) Zamjenik ministra

Članak 40.

Ministar ima jednog zamjenika ministra kojeg imenuje Vlada na prijedlog predsjednika Vlade.

Zamjenik ministra za svoj rad odgovara ministru i Vladi.

Zamjenik ministra provodi utvrđenu politiku Vlade i zamjenjuje ministra u upravljanju radom ministarstva.

Zamjenik ministra zamjenjuje ministra u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti te obavlja i druge poslove koje mu povjeri ministar.

c) Pomoćnik ministra

Članak 41.

U ministarstvu se može imenovati jedan ili više pomoćnika ministra.

Pomoćnik ministra, u pravilu, upravlja radom upravne organizacije ustrojene u sastavu ministarstva te obavlja i druge poslove koje mu povjeri ministar.

Pomoćnika ministra imenuje Vlada na prijedlog ministra.

Pomoćnik ministra odgovoran je za svoj rad ministru i Vladi.

d) Glavni tajnik ministarstva

Članak 42.

Glavni tajnik ministarstva poduzima mjere za osiguranje učinkovitosti u radu ministarstva te u pravilu usklađuje rad unutarnjih ustrojstvenih jedinica ministarstva i upravnih organizacija u sastavu ministarstva, brine o stručnom osposobljavanju, usavršavanju i napredovanju državnih službenika i namještenika u tijeku službe i o urednom i pravilnom korištenju imovine i sredstava za rad, nadzire rad državnih službenika i namještenika te obavlja i druge poslove koje mu povjeri ministar.

Glavnog tajnika ministarstva imenuje Vlada na prijedlog ministra, a na temelju javnog natječaja.

Glavni tajnik ministarstva za svoj rad odgovara ministru i Vladi.

e) Upravne organizacije u sastavu ministarstva

Članak 43.

Upravne organizacije u sastavu ministarstava osnivaju se u pravilu kao:

1. uprave, kad se ustrojavaju za upravno područje iz djelokruga ministarstva u kojem se obavljaju pretežito upravni poslovi, s određenim stupnjem samostalnosti u radu,

2. zavodi, kad se ustrojavaju za upravno područje iz djelokruga ministarstva, u kojem se obavljaju pretežito stručno-analitički poslovi koji zahtijevaju posebne načine rada unutar ministarstva. Zavodima se iznimno mogu povjeriti i određeni upravni poslovi, ako to zahtijeva povezanost stručnih i upravnih poslova,

3. ravnateljstva, kad se ustrojavaju za upravno područje iz djelokruga ministarstva, u kojem se obavljaju određeni upravni poslovi, kada obavljanje tih poslova zahtijeva posebno ustrojenu službu, samostalnost djelovanja i posebne načine rada unutar ministarstva.

2. Državni uredi

Članak 44.

Državni uredi ustrojavaju se za obavljanje poslova državne uprave u jednom ili više upravnih područja koja su od posebnog značaja za učinkovitiji rad Vlade.

Državni uredi obavljaju upravne i druge stručne poslove iz svog djelokruga, a osobito:

1. izrađuju prijedloge strateških dokumenata i stručno obrađuju pitanja od osobitog značaja za učinkovitiji rad Vlade,

2. izrađuju stručne podloge za postupak odlučivanja u državnim tijelima,

3. neposredno primjenjuju zakone i druge propise i osiguravaju njihovu provedbu,

4. pripremaju nacrte prijedloga zakona i prijedloge drugih propisa,

5. rješavaju u upravnim stvarima kad su na to izrijekom zakonom ovlašteni,

6. provode upravni, odnosno inspekcijski nadzor,

7. vode propisane očevidnike i evidencije,

8. prate stanje u svom djelokrugu te nadležnim državnim tijelima predlažu poduzimanje odgovarajućih mjera,

9. osiguravaju suradnju stručnih i znanstvenih ustanova te predlažu nadležnim državnim tijelima ustrojavanje određenih službi i stručnih ustanova,

10. usklađuju rad i ostvaruju suradnju s drugim tijelima državne uprave, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave te drugim pravnim osobama na području svoje nadležnosti,

11. ostvaruju međunarodnu suradnju,

12. prikupljaju, sređuju i razlučuju podatke od interesa za djelatnost za koju su ustrojeni i obavljaju druge poslove utvrđene zakonom i drugim propisima.

a) Predstojnik državnog ureda

Članak 45.

Državnim uredom upravlja predstojnik, u položaju zamjenika ministra.

Predstojnika ureda imenuje Vlada na prijedlog predsjednika Vlade i za svoj rad je odgovoran predsjedniku Vlade i Vladi.

Predstojnik predstavlja državni ured i upravlja njegovim radom, a osobito:

1. brine o provedbi zakona i drugih propisa,

2. donosi provedbene propise kad je na to izrijekom zakonom ovlašten,

3. brine o zakonitom i pravodobnom izvršavanju zakona i drugih propisa te u pitanjima od zajedničkog interesa osigurava suradnju državnog ureda s drugim državnim tijelima, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravnim osobama koje imaju javne ovlasti te drugim pravnim osobama,

4. poduzima mjere za osiguranje učinkovitosti u radu, raspoređuje poslove i daje naputke za rad, brine se o stručnom osposobljavanju i usavršavanju državnih službenika i namještenika u tijeku službe i o urednom i pravilnom korištenju imovine i sredstava za rad i poduzima mjere utvrđene zakonom i drugim propisom za utvrđivanje odgovornosti za povrede službene dužnosti.

Predstojnik ima i druge obveze i ovlasti utvrđene zakonom i drugim propisima.

b) Zamjenik predstojnika državnog ureda

Članak 46.

Predstojnik može imati jednoga zamjenika.

Zamjenik zamjenjuje predstojnika državnog ureda u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti te obavlja i druge poslove koje mu povjeri predstojnik.

Zamjenik predstojnika koordinira obavljanje poslova državne uprave u pojedinom upravnom području državnog ureda i obavlja druge poslove koje mu povjeri predstojnik.

Zamjenika predstojnika imenuje Vlada na prijedlog predstojnika, a na temelju javnoga natječaja.

Zamjenik predstojnika državnog ureda je za svoj rad odgovoran predstojniku i Vladi.

c) Glavni tajnik državnog ureda

Članak 47.

Državni ured može imati glavnog tajnika.

Glavni tajnik državnog ureda poduzima mjere za osiguranje učinkovitosti u radu državnog ureda, te tehnički usklađuje rad unutarnjih ustrojstvenih jedinica državnog ureda i upravnih organizacija u sastavu državnog ureda, brine o stručnom osposobljavanju, usavršavanju i napredovanju državnih službenika i namještenika u tijeku službe i o urednom i pravilnom korištenju imovine i sredstava za rad, nadzire rad državnih službenika i namještenika te obavlja i druge poslove koje mu povjeri predstojnik državnog ureda.

Glavnog tajnika državnog ureda imenuje Vlada na prijedlog predstojnika državnog ureda, a na temelju javnoga natječaja.

Glavni tajnik državnog ureda za svoj rad odgovara predstojniku državnog ureda.

e) Upravne organizacije u sastavu državnih ureda

Članak 48.

Upravne organizacije u sastavu državnog ureda osnivaju se u pravilu kao sektori, kad se ustrojavaju za upravno područje iz djelokruga državnog ureda u kojem se obavljaju pretežito upravni poslovi, s određenim stupnjem samostalnosti u radu.

3. Državne upravne organizacije

Članak 49.

Državne upravne organizacije se ustrojavaju za obavljanje poslova državne uprave u jednom ili više upravnih područja.

Državne upravne organizacije osnivaju se u pravilu kao državne uprave, zavodi i ravnateljstva.

Članak 50.

Državne upravne organizacije obavljaju upravne, stručne i druge poslove iz svog djelokruga, a osobito:

1. proučavaju i istražuju određena pitanja koja zahtijevaju primjenu posebnih načina rada, a koje je nužno obavljati u okviru državne uprave,

2. vode propisane očevidnike,

3. rješavaju u upravnim stvarima kad su na to izrijekom zakonom ovlašteni,

4. provode upravni, odnosno inspekcijski nadzor,

5. pripremaju nacrte zakona i prijedloge drugih propisa,

6. pripremaju stručne podloge za postupak odlučivanja u državnim tijelima,

7. ostvaruju suradnju s tijelima državne uprave, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave te drugim pravnim osobama,

8. ostvaruju međunarodnu suradnju,

9. prikupljaju, sređuju i razlučuju podatke od interesa za djelatnost za koju su ustrojeni,

10. obavljaju i druge poslove utvrđene zakonom i drugim propisima.

Članak 51.

Radom državnih upravnih organizacija upravlja ravnatelj.

Ravnatelja državnih upravnih organizacija imenuje i razrješuje Vlada, na prijedlog predsjednika Vlade i uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnog ministra. Za svoj rad ravnatelj je odgovoran Vladi, odnosno nadležnom ministru.

Ravnatelj predstavlja državnu upravnu organizaciju i upravlja njezinim radom, a osobito:

1. brine o provedbi zakona i drugih propisa,

2. donosi provedbene propise kad je na to izrijekom zakonom ovlašten,

3. nadzire zakonitost i pravodobnost izvršavanja poslova i poduzima mjere za osiguravanje učinkovitosti u radu, raspoređuje poslove i daje naputke za rad, brine se o stručnom osposobljavanju i usavršavanju državnih službenika i namještenika u tijeku službe i o urednom i pravilnom korištenju imovine i sredstava za rad i poduzima mjere za utvrđivanje odgovornosti za povrede službene dužnosti određene zakonom.

Ravnatelj ima i druge ovlasti i obveze određene zakonom i drugim propisima.

Članak 52.

Ravnatelj državne upravne organizacije može imati jednog zamjenika.

Zamjenik zamjenjuje ravnatelja u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti te obavlja i druge poslove koje mu povjeri ravnatelj.

Zamjenika ravnatelja imenuje Vlada na prijedlog ravnatelja, a na temelju javnoga natječaja.

Zamjenik ravnatelja odgovoran je za svoj rad ravnatelju i Vladi.

B) DRŽAVNA UPRAVA U ŽUPANIJI, GRADU, ODNOSNO OPĆINI

1. Uredi državne uprave

Članak 53.

Za obavljanje poslova državne uprave u više upravnih područja na području jedinice područne (regionalne) samouprave ustrojava se ured državne uprave.

Unutarnje ustrojstvo ureda državne uprave uređuje se uredbom Vlade.

Članak 54.

Ured državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave obavlja upravne i druge stručne poslove u upravnim područjima za koja je ustrojen, a osobito:

1. neposredno provodi zakone i druge propise i osigurava njihovu provedbu,

2. rješava u upravnim stvarima u prvom stupnju, ako to posebnim zakonom nije stavljeno u nadležnost središnjim tijelima državne uprave ili pravnim osobama koje imaju javne ovlasti te povjereno tijelima jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave,

3. provodi upravni, odnosno inspekcijski nadzor,

4. prati stanje u svom djelokrugu te središnjim tijelima državne uprave predlaže mjere za unapređenje stanja u pojedinim upravnim područjima.

2. Predstojnik ureda državne uprave

Članak 55.

Radom ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave upravlja predstojnik.

Predstojnik ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave je čelnik tog ureda.

Za obavljanje poslova u uredu državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave predstojnik ureda odgovoran je Vladi i čelniku središnjeg tijela državne uprave nadležnom za odgovarajuće upravno područje.

Članak 56.

Predstojnika ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave imenuje Vlada na temelju javnog natječaja kojeg provodi središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove opće uprave.

Predstojnika ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave razrješuje Vlada na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove opće uprave, u skladu s propisima kojima se uređuju službenički odnosi.

Članak 57.

Predstojnik ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave upravlja radom ureda, a osobito:

1. brine o provedbi zakona i drugih propisa,

2. nadzire zakonitost i pravodobnost obavljanja poslova, usklađuje rad u uredu državne uprave i provodi neposredan nadzor nad radom u uredu, poduzima mjere za osiguranje učinkovitosti u radu, raspoređuje poslove, daje upute za rad, brine o stručnom osposobljavanju i usavršavanju državnih službenika i namještenika i o urednom i pravilnom korištenju imovine i sredstava za rad te poduzima mjere za utvrđivanje odgovornosti za povrede službene dužnosti određene zakonom,

3. obavlja nadzor nad poslovima državne uprave u ispostavama u općinama i gradovima,

4. osigurava suradnju ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave s tijelima jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti.

Članak 58.

Predstojnik ureda državne uprave može imati zamjenika kojeg imenuje i razrješuje ministar nadležan za poslove opće uprave, na prijedlog predstojnika ureda, a na temelju prethodno provedenog javnog natječaja.

Zamjenik predstojnika ureda državne uprave zamjenjuje predstojnika u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti te obavlja druge poslove koje mu povjeri predstojnik.

Ako zamjenik predstojnika ureda državne uprave ne bude imenovan, ministar nadležan za poslove opće uprave određuje državnog službenika koji će obavljati poslove zamjenika predstojnika ureda državne uprave, ali ne duže od šest mjeseci.

3. Ispostave ureda državne uprave

Članak 59.

Za obavljanje određenih poslova državne uprave iz nadležnosti ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave mogu se osnovati ispostave u gradovima i općinama koje odredi Vlada na prijedlog predstojnika ureda državne uprave.

Ispostavom upravlja voditelj ispostave koji je za svoj rad i rad u ispostavi odgovoran predstojniku ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave.

C) OBAVLJANJE POSLOVA DRŽAVNE UPRAVE POVJERENIH JEDINICAMA LOKALNE I PODRUČNE (REGIONALNE) SAMOUPRAVE TE PRAVNIM OSOBAMA KOJE IMAJU JAVNE OVLASTI

Članak 60.

Tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe koje imaju javne ovlasti, u povjerenim im poslovima državne uprave:

1. rješavaju u upravnim stvarima u prvom i drugom stupnju kad su im ti poslovi zakonom izrijekom stavljeni u nadležnost,

2. vode očevidnike određene zakonom i drugim propisima i izdaju propisana uvjerenja i druge potvrde,

3. obavljaju i druge poslove državne uprave koji su im zakonom izrijekom stavljeni u nadležnost.

Članak 61.

Za zakonito i stručno obavljanje povjerenih poslova državne uprave, odgovorni su župan, gradonačelnik, odnosno općinski načelnik te ravnatelj pravne osobe s javnim ovlastima.

Članak 62.

Na službenike koji obavljaju povjerene poslove državne uprave u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravnim osobama koje imaju javne ovlasti shodno se primjenjuju propisi kojima se uređuje stručna sprema i stručno osposobljavanje državnih službenika i namještenika.

D) UNUTARNJE USTROJSTVO TIJELA DRŽAVNE UPRAVE

Članak 63.

Načela za unutarnje ustrojstvo kao i uredsko poslovanje tijela državne uprave uređuju se uredbom Vlade.

Uredbom Vlade uređuje se i unutarnje ustrojstvo, nazivi unutarnjih ustrojstvenih jedinica tijela državne uprave i njihov djelokrug, način upravljanja tim jedinicama, okvirni broj potrebnih državnih službenika i namještenika za obavljanje poslova iz nadležnosti tih jedinica, način planiranja poslova, radno vrijeme, održavanje uredovnih dana, kao i druga pitanja od osobitog značaja za rad tijela državne uprave.

Na temelju uredbe o unutarnjem ustrojstvu tijela državne uprave iz stavka 1. ovoga članka, pravilnikom o unutarnjem redu utvrđuje se broj potrebnih državnih službenika i namještenika s naznakom njihovih osnovnih poslova i zadaća i stručnih uvjeta potrebnih za njihovo obavljanje, njihove ovlasti i odgovornosti te druga pitanja od značaja za rad tijela državne uprave koja nisu uređena uredbom Vlade.

Članak 64.

Pravilnik o unutarnjem redu iz članka 63. stavka 3. ovoga Zakona donose:

1. za ministarstvo, ministar,

2. za državni ured, predstojnik,

3. za državne upravne organizacije, ravnatelj,

4. za ured državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave, predstojnik.

E) ODNOSI VLADE REPUBLIKE HRVATSKE PREMA TIJELIMA DRŽAVNE UPRAVE, JEDINICAMA LOKALNE I PODRUČNE (REGIONALNE) SAMOUPRAVE I PRAVNIM OSOBAMA KOJE IMAJU JAVNE OVLASTI, MEĐUSOBNI ODNOSI TIJELA DRŽAVNE UPRAVE I NJIHOVI ODNOSI PREMA JEDINICAMA LOKALNE I PODRUČNE (REGIONALNE) SAMOUPRAVE TE PRAVNIM OSOBAMA KOJE IMAJU JAVNE OVLASTI

1. Odnosi Vlade prema tijelima državne uprave, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti

Članak 65.

U provođenju nadzora nad obavljanjem poslova državne uprave Vlada može:

1. ukinuti propise tijela državne uprave i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u povjerenim im poslovima državne uprave,

2. podnijeti zahtjev Ustavnom sudu Republike Hrvatske za ocjenu suglasnosti propisa pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave s Ustavom i zakonom,

3. raspraviti stanje u pojedinom tijelu državne uprave, tijelu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravnoj osobi koja ima javne ovlasti te odrediti mjere koje su to tijelo, tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravna osoba koja ima javne ovlasti dužni poduzeti radi izvršavanja poslova državne uprave iz svog djelokruga, a osobito razriješiti, odnosno predložiti razrješenje čelnika tijela državne uprave, odnosno pravnih osoba koje imaju javne ovlasti, u skladu sa zakonom kojim se uređuje lokalna samouprava te zakonom kojim im je ovlaštenje preneseno,

4. pokrenuti postupak za utvrđivanje odgovornosti službenika i namještenika,

5. poduzeti i druge mjere u skladu sa zakonom i drugim propisima.

2. Međusobni odnosi tijela državne uprave

Članak 66.

Ministarstva, državni uredi i državne upravne organizacije dužni su međusobno surađivati i pružati jedni drugima stručnu pomoć u svom djelokrugu, dostavljati obavijesti o podacima o kojima vode službene očevidnike, usklađivati planove rada, osnivati zajedničke stručne komisije i radne grupe za pitanja od zajedničkog interesa, priređivati zajednička stručna savjetovanja te poticati i ustrojavati i druge oblike međusobne suradnje.

Članak 67.

Ministarstva, državni uredi i državne upravne organizacije dužni su uredima državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave pružati stručnu pomoć, a osobito stručno obrađivati pitanja i pojave u svezi s izvršavanjem zakona i drugih propisa, davati stručna mišljenja i objašnjenja te održavati stručna savjetovanja o načinu provedbe zakona kao i o drugim općim pitanjima od značaja za pravilno djelovanje i unapređivanje načina i učinkovitosti rada u uredima državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave.

Članak 68.

Ministarstva, državni uredi i državne upravne organizacije provode upravni nadzor nad radom ureda državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave i poduzimaju odgovarajuće mjere, a

osobito pokreću postupak za utvrđivanje odgovornosti državnih službenika te neposredno izvršavaju poslove iz nadležnosti ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave kad ocijene da se na drugi način ne može izvršiti zakon ili drugi propis, a ured državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave nije postupio sukladno prethodno danim napucima, u za to ostavljenom mu primjerenom roku.

3. Odnosi središnjih tijela državne uprave prema jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnim osobama koje imaju javne ovlasti

Članak 69.

Središnja tijela državne uprave u svom djelokrugu nadziru rad tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnih osoba s javnim ovlastima u obavljanju poslova državne uprave i u tom svojstvu u ovlasti su osobito:

1. nadzirati zakonitost, pravodobnost i pravilnost obavljanja povjerenih poslova državne uprave,

2. raspraviti stanje u pojedinom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravnoj osobi koja ima javne ovlasti te odrediti mjere koje su to tijelo ili pravna osoba koja ima javne ovlasti dužni poduzeti radi izvršavanja poslova državne uprave, a osobito obustaviti od izvršenja opće akte tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnih osoba s javnim ovlastima u povjerenim im poslovima državne uprave te predložiti Vladi Republike Hrvatske poduzimanje mjera iz članka 65. podstavka 1. i 2. ovoga Zakona, predložiti razrješenje čelnika pravnih osoba koje imaju javne ovlasti, u skladu sa Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi te zakonom kojim je ovlaštenje preneseno,

3. pokrenuti postupak za utvrđivanje odgovornosti službenika i namještenika tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnih osoba koje imaju javne ovlasti,

4. poduzeti i druge mjere u skladu sa zakonom i drugim propisima.

Tijela državne uprave dužna su u obavljanju poslova državne uprave surađivati s tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i uprave i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti i pružati im stručnu pomoć, a osobito stručno obrađivati pitanja i pojave u svezi provedbe zakona i drugih propisa, davati im stručna mišljenja i objašnjenja te održavati stručna savjetovanja o načinu provedbe zakona kao i o drugim općim pitanjima od značaja za pravilno djelovanje i unapređivanje načina i učinkovitosti rada u poslovima državne uprave.

IV. SREDSTVA TIJELA DRŽAVNE UPRAVE

Članak 70.

Sredstva za rad tijela državne uprave utvrđuju se državnim proračunom.

Tijela državne uprave dužna su Vladi dostaviti zahtjev za osiguranje sredstava za iduću proračunsku godinu na temelju plana rada tijela s obrazloženjem najkasnije do 30. rujna tekuće godine.

Ako se u tijeku proračunske godine značajno poveća opseg rada tijela državne uprave na temelju zakona ili drugih propisa, za obavljanje tih djelatnosti osigurat će se dodatna sredstva, a ako se opseg predviđene djelatnosti smanji, smanjit će se osigurana sredstva, razmjerno smanjenju djelatnosti tijela državne uprave.

Članak 71.

Ako više tijela državne uprave ima određene zajedničke materijalne troškove (grijanje, osvjetljenje, čišćenje itd.), Vlada može, u dogovoru s tim tijelima, odrediti da se sredstva za pokriće tih materijalnih troškova doznačuju samo jednom od tih tijela.

Tijelo državne uprave dužno je održavati opremu, zgrade i drugu imovinu, osigurati je u visini njezine vrijednosti i voditi o njoj prikladan očevidnik, u skladu s posebnim propisima.

Članak 72.

Tijelo državne uprave može određene stvari opreme koristiti zajedno s drugim tijelom državne uprave te s tijelom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnom osobom koja ima javne ovlasti.

Zajedničko korištenje stvari opreme uređuje se ugovorom između tijela državne uprave, odnosno tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnih osoba koje imaju javne ovlasti.

Vlada može odrediti obvezatno zajedničko korištenje stvari opreme od strane dva ili više tijela državne uprave.

Članak 73.

Čelnici tijela državne uprave odlučuju o korištenju novčanih sredstava, fonda opreme, o pribavljanju i prodaji pokretnih stvari opreme, o prenošenju prava korištenja, o rashodovanju, prodaji, o davanju ili uzimanju na poslugu ili u zakup tih stvari, do visine vrijednosti koju odredi Vlada.

Oprema tijela državne uprave može se prenijeti bez naknade samo na drugo državno tijelo, a u svrhu obavljanja poslova državne uprave i na jedinicu lokalne i područne (regionalne) samouprave i uprave ili pravnu osobu koja ima javne ovlasti.

Članak 74.

O raspoređivanju i korištenju sredstava tijela državne uprave odlučuje čelnik tijela državne uprave, u skladu s državnim proračunom.

Raspoređivanje sredstava tijela državne uprave obavlja se predračunom, a konačna raspodjela tih sredstava godišnjim obračunom tijela državne uprave.

Predračun o rasporedu sredstava donosi se prije početka godine na koju se odnosi, a najkasnije 15 dana nakon usvajanja državnog proračuna.

Članak 75.

Za zakonito korištenje sredstava tijela državne uprave odgovorni su čelnik tijela državne uprave, kao izvršitelj, i računopolagač.

Čelnik tijela državne uprave može, u skladu s propisima, svoju ovlast izvršitelja prenijeti na jednog ili više pomoćnih izvršitelja.

Članak 76.

Godišnjim obračunom tijela državne uprave obavlja se konačna raspodjela sredstava tijela državne uprave.

Tijela državne uprave vode podatke o stanju i kretanju sredstava u skladu s posebnim propisima.

Ministar financija donosi bliže propise o financijskom i materijalnom poslovanju tijela državne uprave i o dužnostima, pravima i obvezama izvršitelja i računopolagača u tijelima državne uprave, ako posebnim zakonom nije što drugo određeno.

V. ODNOSI TIJELA DRŽAVNE UPRAVE I GRAĐANA

Članak 77.

Odnosi tijela državne uprave i građana temelje se na međusobnoj suradnji i povjerenju te poštivanju dostojanstva ljudske osobe.

Tijela državne uprave dužna su davati građanima i pravnim osobama podatke, obavijesti i upute i pružati im stručnu pomoć u poslovima radi kojih se obraćaju tijelima državne uprave.

Tijela državne uprave dužna su upoznati javnost o obavljanju poslova iz svog djelokruga i izvještavati je o svom radu putem sredstava javnog priopćavanja ili na drugi prikladan način.

Davanje informacija uskratit će se kada se radi o klasificiranom podatku, ili je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

Članak 78.

Izvješća o obavljanju poslova državne uprave mogu davati ministri, predstojnici državnih ureda, ravnatelji državnih upravnih organizacija i predstojnici ureda državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave.

Čelnici iz stavka 1. ovoga članka mogu za davanje odgovarajućih izvješća ovlastiti i pojedine državne službenike.

Državni službenici koji su ovlašteni davati odgovarajuća izvješća osobno su odgovorni za njihovu točnost i pravodobnost. Neovlašteno davanje izvješća ili davanje netočnih izvješća predstavlja težu povredu službene dužnosti.

Članak 79.

Ministri, predstojnici državnih ureda, ravnatelji državnih upravnih organizacija, predstojnici ureda državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave, odnosno državni službenik kojeg oni ovlaste, može o značajnijim pitanjima obavljanja poslova državne uprave održavati konferencije s predstavnicima sredstava javnog priopćavanja.

Ministri, predstojnici državnih ureda, odnosno ravnatelji državnih upravnih organizacija, mogu odlučiti da se nacrti propisa koje pripremaju, a za koje je javnost osobito zainteresirana, objave putem sredstava javnog priopćavanja, kao i da se pozovu svi zainteresirani da na nacrt propisa iznesu svoje primjedbe.

Članak 80.

Kad tijela državne uprave održavaju savjetovanja ili druge oblike stručne obrade pitanja iz svog djelokruga, o tome se obvezatno upoznaje javnost putem tiska i drugih oblika javnog priopćavanja te omogućava nazočnost predstavnika sredstava javnog priopćavanja.

Članak 81.

Tijela državne uprave dužna su svoj rad i poslovanje ustrojiti tako da građani i pravne osobe mogu na jednostavan i djelotvoran način ostvarivati svoja Ustavom zajamčena prava i zakonom zaštićene interese te ispunjavati svoje građanske dužnosti.

Članak 82.

U rješavanju u upravnim stvarima ne smije se zahtijevati od stranaka da u postupku pribavljaju uvjerenja o činjenicama o kojima tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravne osobe koje imaju javne ovlasti vode službene očevidnike. Takva uvjerenja moraju se pribaviti po službenoj dužnosti.

Članak 83.

Kad se u upravnom postupku građani i pravne osobe, odnosno njihovi zastupnici i punomoćnici odazovu pozivu, a bez njihove krivnje službena radnja radi koje su pozvani nije obavljena, imaju pravo zahtijevati naknadu time nastalih troškova.

O zahtjevu za naknadu troškova odlučuje zaključkom voditelj postupka koji je pozvao stranku, na temelju propisa kojim se uređuje naknada troškova svjedocima, u upravnom postupku.

Protiv zaključka iz stavka 2. ovoga članka, stranka može uložiti žalbu tijelu nadležnom za rješavanje u drugom stupnju. Ako nema tijela drugog stupnja, protiv zaključka se neposredno može pokrenuti upravni spor.

Troškovi iz stavka 1. ovoga članka, isplaćuju se na teret sredstava osiguranih za rad tijela koje vodi upravni postupak.

Ukoliko službena radnja nije obavljena uslijed krivnje ili grube nepažnje službene osobe, postoji pravo regresa prema službenoj osobi za isplaćenu naknadu troškova.

Članak 84.

Tijela državne uprave dužna su omogućiti građanima i pravnim osobama podnošenje prigovora i pritužbi na rad tijela državne uprave, kao i na nepravilan odnos državnih službenika kad im se obraćaju radi ostvarivanja svojih prava i interesa ili izvršavanja svojih građanskih dužnosti.

Tijela državne uprave dužna su u službenim prostorijama na vidnom mjestu osigurati potrebna tehnička i druga sredstva za podnošenje prigovora i pritužbi (kutija za pritužbe, knjiga pritužbi itd.), kao i omogućiti usmeno izjavljivanje prigovora odnosno pritužbe.

Prigovore, odnosno pritužbe obvezatno razmatra čelnik tijela državne uprave na čiji se rad odnose prigovori i pritužbe.

Na podnesene prigovore i pritužbe, čelnik tijela državne uprave dužan je građanima i pravnim osobama dati odgovor u roku od 30 dana od dana podnošenja prigovora, odnosno pritužbe.

Članak 85.

O poduzetim mjerama za unapređivanje odnosa prema građanima i pravnim osobama, o podnesenim prigovorima, odnosno pritužbama te značajnijim primjedbama i prijedlozima kao i o mjerama koje su tim povodom poduzete, predstojnici ureda državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave dužni su izvijestiti nadležna ministarstva, državne urede, odnosno državne upravne organizacije.

Članak 86.

Trajanje radnog vremena u tjednu, dnevni raspored radnog vremena, kao i druga pitanja u svezi radnog vremena u tijelima državne uprave uređuje Vlada svojom uredbom.

Članak 87.

Za obavljanje određenih upravnih poslova mogu se ustanoviti uredovni dani u mjestima izvan sjedišta ureda državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave i njihovih ispostava.

Predstojnik ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave određuje poslove koji će se obavljati u uredovne dane te mjesto i vrijeme njihova održavanja.

Građani i pravne osobe moraju biti na prikladan način javno obaviješteni o poslovima koji će se obavljati na uredovne dane te o mjestu i vremenu njihova održavanja.

Članak 88.

Na zgradama u kojima su smještena tijela državne uprave mora biti istaknut naziv tijela.

Na prikladnom mjestu u zgradi mora biti istaknut raspored prostorija tijela državne uprave.

Na ulazu u službene prostorije moraju biti istaknuta osobna imena državnih službenika i namještenika i naznaka poslova koje obavljaju.

Članak 89.

Neposredan nadzor nad provođenjem odredbi ovoga Zakona o uvjetima i načinu ostvarivanja javnosti u radu tijela državne uprave obavlja ministarstvo nadležno za poslove opće uprave.

Članak 90.

Na način propisan u odredbama članka 77. do 90. ovoga Zakona dužne su postupati i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe koje imaju javne ovlasti u obavljanju povjerenih im poslova državne uprave.

.

ZAKON
O USTROJSTVU I DJELOKRUGU MINISTARSTAVA I DRUGIH SREDIŠNJIH TIJELA DRŽAVNE UPRAVE

(NN 150/11, 22/12, 39/13, 125/13, 148/13)

Članak 1.

Ovim se Zakonom ustrojavaju ministarstva, državni uredi i državne upravne organizacije te se određuje njihov djelokrug.

Članak 2.

Ministarstva jesu:

1. Ministarstvo financija

2. Ministarstvo obrane

3. Ministarstvo vanjskih i europskih poslova

4. Ministarstvo unutarnjih poslova

5. Ministarstvo pravosuđa

6. Ministarstvo uprave

7. Ministarstvo gospodarstva

8. Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije

9. Ministarstvo poduzetništva i obrta

10. Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava

11. Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture

12. Ministarstvo poljoprivrede

13. Ministarstvo turizma

14. Ministarstvo zaštite okoliša i prirode

15. Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja

16. Ministarstvo branitelja

17. Ministarstvo socijalne politike i mladih

18. Ministarstvo zdravlja

19. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta

20. Ministarstvo kulture

Članak 3.

Državni uredi jesu:

1. Državni ured za središnju javnu nabavu

2. Državni ured za upravljanje državnom imovinom

3. Državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske

4. Državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje

Članak 4.

Državne upravne organizacije jesu:

1. Državna geodetska uprava

2. Državni hidrometeorološki zavod

3. Državni zavod za intelektualno vlasništvo

4. Državni zavod za mjeriteljstvo

5. Državni zavod za statistiku

6. Državni zavod za radiološku i nuklearnu sigurnost

7. Državna uprava za zaštitu i spašavanje.

Članak 10.

Ministarstvo uprave obavlja upravne i stručne poslove koji se odnose na: sustav i ustrojstvo državne uprave i lokalne i područne (regionalne) samouprave; politički i izborni sustav; osobna stanja građana; registraciju političkih stranaka, zaklada, fundacija i drugih evidencija utvrđenih posebnim zakonima; planiranje i nadzor zapošljavanja u državnoj upravi; stručno osposobljavanje i usavršavanje te radnopravni položaj zaposlenih u državnoj upravi i lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi; poticanje znanstvenog i stručnog razvitka državne uprave; poslove upravnog i inspekcijskog nadzora u svim tijelima državne uprave i lokalne i područne (regionalne) samouprave; upravljanje sredstvima za unapređenje upravne sposobnosti kroz razvoj uslužne kulture u upravi; usmjeravanje reforme i procesa modernizacije u čitavoj upravi; primjenu etičkih načela; praćenje načina korištenja sredstava rada te primjenu suvremenih metoda rada u državnoj upravi, posebno primjenu računalnih i komunikacijskih sustava u radu te uvođenje novih tehnologija u radu ureda državne uprave u županijama; obavljanje poslova za međunarodnu komisiju za građanska stanja (CIEC), ostvarivanje međunarodne suradnje u pitanjima upravnog prava, državne uprave i lokalne samouprave; obavlja i druge poslove opće uprave.

Ministarstvo obavlja upravne i stručne poslove koji se odnose na razvitak informacijskog sustava državne uprave; uspostavu tehnološke i sigurnosne informatičke infrastrukture u tijelima državne uprave; racionalizaciju uporabe informatičkih resursa u tijelima državne uprave; povezivanje informacijskih sustava tijela državne uprave kroz jedinstvenu informacijsko-komunikacijsku mrežu; donošenje tehničkih i normizacijskih pravila uporabe informatičke opreme u tijelima državne uprave; donošenje stručnih i normativnih podloga za pridruživanje Republike Hrvatske Europskoj uniji u područjima razvitka i primjene informacijsko-komunikacijske tehnologije.

Ministarstvo obavlja i poslove koji se odnose na praćenje i koordinaciju projekata iz područja informacijsko-komunikacijske tehnologije u tijelima državne uprave; sudjelovanje u donošenju i praćenju provedbe zakona i drugih propisa u području primjene informacijsko-komunikacijske tehnologije u Republici Hrvatskoj; promicanje i sustavno unapređivanje izgradnje internetizacijske infrastrukture u Republici Hrvatskoj, javnog pristupanja internetskim uslugama i sadržajima, razvitka primjene informacijske i komunikacijske tehnologije, sustava elektroničke uprave, elektroničkog obrazovanja, elektroničkog zdravstva i elektroničkog poslovanja.

Ministarstvo obavlja poslove koji se odnose na sudjelovanje Republike Hrvatske u radu tijela Europske unije u područjima iz njegove nadležnosti.

Ministarstvo obavlja i druge poslove koji su mu stavljeni u nadležnost posebnim zakonom.

ZAKON O USTANOVAMA

(NN 76/93, 29/97, 47/99, 35/08)

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ustanova je pravna osoba čije je osnivanje i ustrojstvo uređeno ovim Zakonom.

Ustanova se osniva za trajno obavljanje djelatnosti odgoja i obrazovanja, znanosti, kulture, informiranja, športa, tjelesne kulture, tehničke kulture, skrbi o djeci, zdravstva, socijalne skrbi, skrbi o invalidima i druge djelatnosti,ako se ne obavljaju radi stjecanja dobiti.

Na pravnu osobu koja djelatnost iz stavka 2. ovoga članka obavlja radi stjecanja dobiti primjenjuju se propisi o trgovačkim društvima.

Zakonom se može propisati da se pojedine djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka ne mogu obavljati radi stjecanja dobiti.

Članak 2.

Ustanova stječe svojstvo pravne osobe upisom u sudski registar ustanova.

Ustanova gubi svojstvo pravne osobe upisom brisanja ustanove iz sudskog registra ustanova.

Članak 3.

Ustanova je samostalna u obavljanju svoje djelatnosti i u poslovanju sukladno zakonu, na zakonu utemeljenom propisu i aktu o osnivanju.

Ustanova obavlja djelatnost radi koje je osnovana pod uvjetima i na način određen zakonom, na zakonu utemeljenom propisu, aktom o osnivanju, statutom i drugim općim aktom ustanove te sukladno suvremenim znanstvenim postignućima i pravilima struke.

Članak 4.

Ustanova može u pravnom prometu stjecati prava i preuzimati obveze, može biti vlasnikom pokretnih i nepokretnih stvari, te može biti strankom u postupcima pred sudovima, drugim državnim organima i tijelima s javnim ovlastima.

Članak 5. [1]

Ustanovu može osnovati domaća i strana fizička i pravna osoba, ako za obavljanje određene djelatnosti ili za određene ustanove nije zakonom drugačije određeno.

Članak 6.

Javna ustanova osniva se za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti iz članka 1. stavka 2. ovoga Zakona ako je zakonom određeno da se ona obavlja kao javna služba.

Javna ustanova može se osnovati i za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti koja nije određena kao javna služba, ako se one obavljaju na način i pod uvjetima koji su propisani za javnu službu.

[1] Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ustanovama NN 35/08 članak 5. izmijenjen je tako da glasi: 'Ustanovu može osnovati domaća i strana fizička i pravna osoba', ali taj članak sukladno čl. 6 istog Zakona stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

Članak 7.

Javnu ustanovu može osnovati:

1. Republika Hrvatska,

2. općina, grad, županija i Grad Zagreb (u daljnjem tekstu: jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave) u okviru svoga samoupravnog djelokruga a sukladno zakonu,

3.druga fizička i pravna osoba ako je to zakonom izrijekom dopušteno,

4.jedinica i područne (regionalne) lokalne samouprave i fizička i pravna osoba, ako je to zakonom izrijekom dopušteno.

Dvije ili više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu osnovati javnu ustanovu pod uvjetima iz stavka 1. točke 2. ovog članka.

Članak 8.

Osnivač javne ustanove iz članka 7. stavka 1. točke 2. i 3. i stavka 2. ovoga Zakona dužan je, od ministarstva, u čijem je djelokrugu nadzor na obavljanjem djelatnosti za koju se javna ustanova osniva, zatražiti ocjenu sukladnosti odluke, sporazuma, odnosno ugovora o osnivanju sa zakonom.

Nadležno ministarstvo dužno je donijeti rješenje o ocjeni sukladnosti odluke, sporazuma, odnosno ugovora o osnivanju ustanove sa zakonom i dostaviti ga osnivaču u roku od mjesec dana računajući od dana predaje urednog zahtjeva.

Ako nadležno ministarstvo ne donese rješenje iz stavka 2. ovoga članka i ne dostavi ga osnivaču u propisanom roku, smatrat će se da je odluka, sporazum, odnosnougovor o osnivanju sukladan zakonu.

Protiv rješenja kojim se utvrđuje da odluka, sporazum odnosno ugovor o osnivanju ustanove nije sukladan zakonu osnivač može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 9.

Ustanova može imati jednu ili više podružnica (odjel, zavod, centar, i sl.).

Podružnica je ustrojbena jedinica ustanove za koju je aktom o osnivanju ustanove ili statutom ustanove određeno da obavlja dio djelatnosti ustanove i da sudjeluje upravnom prometu.

Podružnica nije pravna osoba, te njenom djelatnošću i poslovanjem prava i obaveze stječe ustanova.

Podružnica obavlja djelatnost i posluje pod nazivom ustanove i svojim nazivom, i mora pri tome navesli svoje sjedište i sjedište ustanove.

Podružnica ustanove upisuje se u sudski registar ustanova. Prijavu za upis podružnice podnosi ustanova.

Članak 10.

Zakonom i na temelju zakona donijetom odlukom predstavničkoga tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, može se javnoj ustanovi povjeriti da u sklopu djelatnosti radi koje je osnovana, općim aktima uređuje određene odnose, da rješava u pojedinačnim upravnim stvarima o pravima, obvezama i odgovornosti fizičkih i pravnih osoba, te da obavlja druge javne ovlasti.

Javna ustanova obavlja javne ovlasti iz stavka 1. ovoga članka pod uvjetima, na način i u postupku koji je određen zakonom.

Članak 11.

Pravni status zaposlenih u ustanovama,uvjeti za stupanje u službu i ostala pitanja u svezi s njihovim radom uređuju se općim propisima o radu, ako zakonom nije drugačije određeno.

II. OSNIVANJE USTANOVE

Članak 12.

Ustanova se osniva aktom o osnivanju ustanove. Akt o osnivanju ustanove donosi osnivač.

Republika Hrvatska osniva ustanovu zakonom i uredbom Vlade Republike Hrvatske, te rješenjem ministarstva ako je to zakononk izrijekom propisano.

Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave osniva ustanovu odlukom svog predstavničkog tijela.

Ako ustanovu osnivaju dvije ili više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, akt o osnivanju donose zainteresirane jedinice u obliku sporazuma, kojim se utvrđuju međusobna prava i obveze sukladno zakonu.

Druge pravne i fizičke osobe osnivaju ustanovu odlkom o osnivanju.

Ako ustanovu osniva više osnivača iz stavka 5. ovoga članka, odnosno jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i fizička i pravna osoba iz članka 7 stavak 1. točke 4. ovoga Zakona, odnosno Republika Hrvatska i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i fizička i pravna osoba, akt o osnivanju ustanove donosi se u obliku ugovora o osnivanju ustanove kojim se uređuju međusobna prava i obveze osnivača. Osnivači ne mogu ugovorom isključiti ili ograničiti odgovornost jednog od njih za obveze ustanove.

Članak 13.

Akt o osnivanju ustanove sadrži naročito odredbe o:

1. tvrtki, nazivu, odnosno imenu, te sjedištu, odnosno prebivalištu osnivača,

2. nazivu i sjedištu ustanove,

3. djelatnosti ustanove,

4. organima ustanove i o upravljanju ustanovom i vođenju njenih poslova,

5. sredstvima koja su ustanovi potrebna za osnivanje i početak rada, te načinu njihovog pribavljanja ili osiguravanja,

6. način raspolaganja s dobiti,

7.o pokrivanju gubitaka ustanove,

8. o ograničenjima glede stjecanja, opterećivanja i otuđivanja nekretnina i druge imovine ustanove,

9.o međusobnim pravima i obvezama osnivača i ustanove.

Ako se ustanova osniva zakonom, pojedina pitanja iz stavka 1. ovoga članka mogu se urediti uredbom Vlade Republike Hrvatske ili aktom drugog državnog tijela sukladno zakonu.

Članak 14.

U aktu iz članka 9 stavka 2. ovoga Zakona glede osnivanja podružnice ustanove navodi se:

1.naziv i sjedište osnivača,

2. predmet djelatnosti ustanove,

3. naziv i sjedište podružnice,

4. predmet djelatnosti podružnice.

Članak 15.

Osnivač ustanove imenuje privremenog ravnatelja ustanove, koji je ovlašten pod nadzorom osnivača obaviti pripreme za početak rada ustanove, a posebno pribaviti potrebne dozvole za početak rada, te podnijeti prijavu za upis u sudski registar ustanova.

Osnivač može i sam obaviti pripreme za početak rada ustanove i podnijeti prijavu za upis u sudski registar ustanova.

III. NAZIV I SJEDIŠTE USTANOVE

Članak 16.

Ustanova ima naziv pod kojim obavlja svoju djelatnost, posluje i sudjeluje u pravnom prometu.

Članak 17.

Naziv ustanove mora upućivati na njezinu djelatnost.

Naziv ustanove se mora jasno razlikovati od naziva već registrirane ustanove, a svojim sadržajem ne smije stvarati zabunu glede djelatnosti, identifikacije s drugom ustanovom, pravnom ili fizičkom osobom, a niti vrijeđati prava drugih osoba.

Izuzetno od odredbe stavka 2. ovoga članka, ustanova koja je u zajednici ustanova iz članka 70. ovoga Zakona, može u svojem nazivu upotrebljavati ime te zajednice.

Članak 18.

Riječi "Hrvatska", "Republika", "država" i njihove izvedenice, te grb i zastava Republike Hrvatske, uključivši i njihovo oponašanje, mogu se unijeti u naziv ustanove samo zakonom ili uz odobrenje Vlade Republike Hrvatske, odnosno državnog tijela koje ona ovlasti.

Naziv jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i njene izvedenice, te njezin grb i zastava, uključivši i njihovo oponašanje, mogu se unijeti u ime ustanove samo uz odobrenje nadležnog tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Naziv ustanove može sadržavati naziv druge države ili međunarodne (međudržavne) organizacije, njen grb, zastavu ili drugi amblem samo na temelju dozvole ministarstva nadležnog za poslove uprave i prethodno pribavljenog pri stanka strane države odnosno međunarodne (međudržavne) organizacije.

Naziv ustanove može sadržavati naziv etničke i nacionalne zajednice ili manjine, njen grb, zastavu ili amblem, na temelju prethodnog odobrenja ministra u čiji djelokrug ulazi djelatnost ustanove.

Članak 19.

U naziv ustanove može se unijeti ime ili dio imena neke osobe samo uz njen pristanak, a ako je ta osoba umrla, uz pristanak njenih nasljednika.

U naziv ustanove može se unijeti ime ili dio imena neke povijesne ili druge znamenite osobe samo ako ga se koristi na način kojim se ne vrijeđa dostojanstvo te osobe i uz pristanak nasljednika ako ih ima.

Članak 20.

Nazivu ustanove koja je u stečaju ili u likvidaciji dodaje se oznaka "u stečaju" ili "u likvidaciji", te se tako upisuje u sudski registar ustanova.

Članak 21.

Ustanova može upotrebljavati i skraćeni naziv.

Skraćeni naziv mora sadržavati karakteristični dio naziva ustanove.

Skraćeni naziv upisuje se u sudski registar ustanova.

Članak 22.

Naziv ustanove mora biti na hrvatskom jeziku ispisan latiničnim pismom.

Naziv ustanove može sadržavati pojedine strane riječi ako su uobičajene u hrvatskom jeziku, ili ako za njih nema odgovarajuće riječi u hrvatskom jeziku, ili ako se radi o riječima na mrtvom jeziku.

Ustanova koja je osnovana s ciljem zaštite i promicanja odgoja, obrazovanja, kulture i informiranja pripadnika etničke i nacionalne zajednice ili manjine može imati dvojezični naziv, i to na hrvatskom jeziku ispisan latiničnim pismom i jeziku i pismu te etničke i nacionalne zajednice ili manjine.

Ustanova koja obavlja djelatnost na području jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave u kojoj je, uz hrvatski jezik i latinično pismo, uvedena i službena upotreba jezika i pisma pripadnika etničke i nacionalne zajednice ili manjine, dužna je istaknuti dvojezični naziv na hrvatskom jeziku ispisan latiničnim pismom, a na drugom mjestu na jeziku i pismu etničke i nacionalne zejednice ili manjine.

Ustanova može imati dvojezični naziv i to na hrvatskom jezikek ispisan latiničnim pismom i na nekom stranom živom ili mrtvom jeziku uz prethodno pribavljenu dozvolu ministarstva nadležnog za poslove uprave.

U dopisivanju s fizičkim i pravnim osobama u inozemstvu ustanova može uz naziv, koji je upisan u sudski registar ustanova, upotrebljavati i prijevod naziva na stranom živom ili mrtvom jeziku.

Odredbe stavka 1. do 7. ovoga članka primjenjuju se i na skraćeni naziv ustanove.

Članak 23.

Ustanova je dužna upotrebljavati naziv i skraćeni naziv u obliku i sadržaju u kojemu je upisan u sudski registar ustanova.

Članak 24.

Naziv ustanove mora se istaknuti na zgradi u kojoj je njeno sjedište, odnosno u kojoj ustanova obavlja djelatnost radi koje je osnovana.

Članak 25.

Na zaštitu naziva ustanove primjenjuju se na odgovarajući način odredbe zakona kojim se uređuje zaštita tvrtke trgovačkog društva.

Članak 26.

Sjedište ustanove je mjesto u kojem ustanova obavlja svoju djelatnost.

Ako ustanova obavlja djelatnost u više mjesta, sjedište ustanove je mjesto u kojem je sjedište poslovodnog organa.

Sjedište ustanove ne može biti izvan područja Republike Hrvatske.

Članak 27.

Ustanova može promijeniti naziv i sjedište samo odlukom osnivača ustanove.

Promjena sjedišta ustanove upisuje se u sudski registar ustanova.

Članak 28.

Na naziv i sjedište podružnice ustanove primjenjuju se na odgovarajući način odredbe ovoga Zakona o nazivu i sjedištu ustanove.

IV. DJELATNOST USTANOVE

Članak 29.

Djelatnost ustanove određuje se aktom o osnivanju. Ustanova može promijeniti djelatnost. Odluku o promjeni djelatnosti donosi upravno vijeće ustanove uz prethodnu suglasnost osnivača, ako zakonom ili aktom o osnivanju nije drugačije određeno.

Članak 30.

Djelatnost ustanove upisuje se u sudski registar ustanova.

Pored djelatnosti upisane u sudski registar ustanova može obavljati i druge djelatnosti koje služe obavljanju djelatnosti upisane u sudski registar ustanova, ako se one u manjem opsegu ili uobičajeno obavljaju uz upisanu djelatnost.

Ako je za neku djelatnost ili dio djelatnosti propisano da se može obavljati samo na temelju koncesije, dozvole, suglasnosti ili drugog akta nadležnog državnog tijela, tijela lokalne samouprave ili pravne osobe s javnim ovlastima, upis te djelatnosti, odnosno njezina dijela u sudski registar ustanova provest će se samo na temelju valjanog ugovora o koncesiji, konačnog rješenja o dozvoli ili suglasnosti odnosno drugog konačnog akta.

Članak 31.

Ustanova može početi obavljati svoju djelatnost tek nakon što je upisana u sudski registar ustanova i nakon što je od nadležnog državnog tijela uprave, tijela lokalne samouprave ili pravne osobe s javnim ovlastima pribavila konačno rješenje kojim se utvrđuje da su ispunjenrsvi tehnički, zdravstveni, ekološki i drugi uvjeti propisani za obavljanje te djelatnosti.

Članak 32.

Ako ovim i drugim zakonom nije što drugo određeno, na djelatnost ustanove na odgovarajući se način primjenjuju propisi o djelatnosti trgovačkih društava.

Članak 33.

Djelatnost podružnice ustanove određuje se u okviru djelatnosti ustanove aktom o osnivanju ustanove i statutom ustanove. Djelatnost podružnice ustanove upisuje se u sudski registar ustanova.

Na djelatnost podružnice ustanove primjenjuju se na odgovarajući način odredbe ovoga Zakona o djelatnosti ustanove.

V. USTROJSTVO I ORGANI USTANOVE

1. Ustrojstvo ustanove

Članak 34.

Unutarnje ustrojstvo ustanove uređuje se statutom ustanove sukladno zakonu i aktu o osnivanju.

2. Upravno vijeće

Članak 35.

Ustanovom upravlja upravno vijeće ili drugi kolegijalni organ (u daljnjem tekstu: upravno vijeće) ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Sastav, način imenovanja odnosno izbora članova i trajanje mandata upravnog vijeća i način donošenja odluka, utvrđuju se zakonom, odnosno aktom o osnivanju i statutom ustanove.

Članak 36.

Upravno vijeće donosi programe rada i razvoja ustanove, nadzire njihovo izvršavanje, odlučuje o financijskom planu i godišnjem obračunu, predlaže osnivaču promjenu djelatnosti, daje osnivaču i ravnatelju ustanove prijedloge i mišljenja o pojedinim pitanjima te donosi odluke i obavlja druge poslove određene zakonom, aktom o osnivanju i statutom ustanove

3. Ravnatelj

Članak 37.

Voditelj ustanove je ravnatelj, ako zakonom nije drugačije određeno.

Ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima, upravnim i drugim državnim tijelima te pravnim osobama s javnim ovlastima. Ravnatelj je odgovoran za zakonitost rada ustanove.

Ravnatelj ne može bez posebne ovlasti upravnog vijeća ili osnivača ustanove, odnosno organa kojeg je osnivač odredio nastupati kao druga ugovorna strana i s ustanovom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime a za račun drugih osoba, ili u ime i za račun drugih osoba.

Ravnatelj ustanove može dati punomoć drugoj osobi da zastupa ustanovu u pravnom prometu. Punomoć može dati samo u granicama svojih ovlasti a daje se sukladno odredbam zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

Ako se u ustanovi ne osniva upravno vijeće ili drugi kolegijalni organ utvrđen zakonom, ravnatelj ima sva prava iz članka 36. ovoga Zakona, osim ako zakonom nije drugačije određeno.

Ravnatelj vodi stručni rad ustanove i odgovoran je za stručni rad ustanove, ako s obzirom na djelatnost i opseg rada nije određeno zakonom ili aktom o osnivanju da su poslovodna funkcija i funkcija vođenja stručnog rada ustanove razdvojeni.

Članak 38.

Ravnatelja imenuje i razrješava upravno vijeće, ako posebnim zakonom u smislu članka 35. stavka 1. ovoga Zakona nije drugačije određeno.

Zakonom ili aktom o osnivanju može se odrediti da ravnatelja javne ustanove imenuje Vlada Republike Hrvatske, nadležno ministarstvo ili predstavničko tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Članak 39.

Za ravnatelja ustanove može se imenovati osobu koja ispunjava uvjete određene zakonom, aktom o osnivanju i statutom ustanove.

Mandat ravnatelja je četiri godine ako zakonom, aktom o osnivanju ili statutom ustanove nije drugačije određeno. Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

Članak 40.

Ravnatelj ustanove imenuje se na temelju javnog natječaja, ako zakonom nije drugačije određeno.

Članak 41.

Natječaj za imenovanje ravnatelja ustanove objavljuje se u javnim glasilima. Natječaj za imenovanje ravnatelja javne ustanove koju osniva Republika Hrvatska objavljuje se i u "Narodnim novinama".

U natječaju se objavljuju uvjeti koje mora ispunjavati kandidat, vrijeme za koje se imenuje, rok do kojeg s primaju prijave kandidata i rok u kojemu će prijavljeni kandidati biti obaviješteni o izboru.

Rok do kojeg se primaju prijave kandidata ne može biti kraći od osam dana od dana objave natječaja, a rok u kojem se kandidati obavještavaju o izboru ne može biti dulji od četrdeset i pet dana od dana isteka roka za podnošenje prijava.

Članak 42.

Upravno vijeće, odnosno tijelo iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona dužno je u roku određenom u natječaju obavijestiti svakog prijavljenog kandidata o izboru i dati mu pouku o njegovu pravu da pregleda natječajni materijal i da u roku od petnaest dana od dana primitka obavijesti može zahtijevati sudsku zaštitu kod nadležnog suda.

Osoba koja je podnijela prijavu na natječaj može pobijati tužbom odluku o izboru zbog bitne povrede postupka ili zbog toga što izabrani kandidat ne ispunjava uvjete koji su objavljeni u natječaju.

Ako ravnatelja ustanove imenuje tijelo iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona tužbom se pokreće upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske. U drugim slučajevima o tužbi odlučuje sud nadležan za radne sporove.

Članak 43.

Ako se na raspisani natječaj nitko ne prijavi ili nitko od prijavljenih kandidata ne bude izabran, natječaj će se ponoviti, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Do imenovanja ravnatelja ustanove na temelju ponovljenog natječaja imenovat će se vršitelj dužnosti ravnatelja ustanove ali najduže do godinu dana.

Članak 44.

Ravnatelj ustanove može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan.

Upravno vijeće odnosno tijelo iz članka 38. stavk 2. ovoga zakona dužno je razriješiti ravnatelja:

1. ako ravnatelj sam zatraži razrješenje u skladu s ugovorom o radnom odnosu,

2. ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu,

3. ako ravnatelj ne postupa po propisima ili općim aktima ustanove, ili neosnovano ne izvršava odluke organa ustanove ili postupa protivno njima,

4. ako ravnatelj svojim nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči ustanovi veću štetu ili ako zanemaruje ili nesavjesno obavlja svoje dužnosti tako da su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti ustanove.

Prije donošenja odluke o razrješenju, ravnatelju se mora dati mogućnost da se izjasni o razlozima za razrješenje.

U slučaju razrješenja ravnatelja imenovat će se vršitelj dužnosti ravnatelja, a ustanova je dužna raspisati natječaj za ravnatelja u roku od 30 dana od dana imenovanja vršitelja dužnosti.

Članak 45.

Protiv odluke o razrješenju ravnatelj koji je razriješen ima pravo tužbom tražiti sudsku zaštitu prava, ako smatra da je bio povrijeđen propisani postupak i da je ta povreda mogla bitno utjecati na odluku ili da nisu postojali razlozi za razrješenje propisani odredbom članka 44. stavka 2 ovo ga zakona.

Tužba iz stavka 1. ovoga članka podnosi se nadležnom sudu u roku od trideset dana od dana primitka odluke o razrješenju.

4. Stručni voditelj

Članak 46.

Stručni rad ustanove vodi stručni voditelj aku je tako propisano zakonom, aktom o osnivanju ili statutom ustanove.

Uvjeti koje mora ispunjavati stručni voditelj te njegova prava, dužnosti i odgovornosti utvrđuju se zakonom, aktom o osnivanju i statutom ustanove.

Članak 47.

Stručnog voditelja imenuje i razrješava upravno vijeće ustanove po prethodno pribavljenom mišljenju stručnog vijeća ako zakonom, aktom o osnivanju ili statutom nije drugačije određeno.

Članak 48.

Glede imenovanja i razrješenja stručnog voditelja primjenjuju se na odgovarajući način odredbe članka 39. do 45 ovoga Zakona.

5. Stručno vijeće

Članak 49.

Ustanova može imati stručno vijeće ili drugi kolegijalni stručni organ ustanove (u daljnjem tekstu: stručno vijeće).

Sastav, osnivanje i poslovi stručnog vijeća ustanove utvrđuju se statutom ustanove sukladno zakonu i aktu o osnivanju ustanove.

Članak 50.

Stručno vijeće raspravlja i odlučuje o stručnim pitanjima rada ustanove u sklopu nadležnosti utvrđenih zakonom, aktom o osnivanju i statutom ustanove, daje upravnom vijeću, ravnatelju i stručnom voditelju mišljenja i prijedloge glede organizacije rada i uvjeta za razvitak djelatnosti, te drugih poslova određenih zakonom, aktom o osnivanju i statutom ustanove.

6. Ostali organi ustanove

Članak 51.

Ustanova može imati i druge nadzorne, stručne i savjetodavne organe. Sastav, način osnivanja, djelokrug i nadležnost tih organa utvrđuje se statutom ustanove sukladno zakonu i aktu o osnivanju ustanove.

7. Organi podružnice ustanove

Članak 52.

U podružnici ustanove djelatnost i poslovanje organizira i vodi predstojnik podružnice u sklopu prava i dužnosti podružnice određenih aktom o osnivanju ili statutom ustanove.

U podružnici ustanove može se osnovati stručno vijeće i drugi organ sukladno aktu o osnivanju i statutu ustanove.

VI. OPĆI AKTI USTANOVE

Članak 53.

Ustanova ima statut kojim se, sukladno zakonu i aktu o osnivanju ustanove, pobliže utvrđuje ustrojstvo, ovlasti i način odlučivanja pojedinih organa, te uređuju druga pitanja od značenja za obavljanje djelatnosti i poslovanje ustanove.

Ustanova ima i druge opće akte sukladno zakonu, aktu o osnivanju i statutu ustanove.

Članak 54.

Statut ustanove donosi upravno vijeće uz suglasnost osnivača ustanove ako zakonom ili aktom o osnivanju nije drugačije određeno.

Druge opće akte ustanove donosi upravno vijeće ako zakonom ili statutom ustanove nije propisano da ih donosi ravnatelj ili stručno vijeće.

Članak 55.

Statut i drugi opći akt ustanove može stupiti na snagu najranije danom objavljivanja na oglasnoj ploči ustanove, odnosno u službenom ili drugom glasilu ako je takav način objavljivanja općih akata ustanove određen zakonom, aktom o osnivanju ili statutom ustanove.

Statut i opći akti ustanove ne mogu imali povratno djelovanje.

Članak 56.

Javna ustanova dužna je odredbe akta o osnivanju, statuta i drugih općih akata kojima se uređuje rad ustanove u obavljanju djelatnosti ili dijela djelatnosti koji se smatra javnom službom učiniti na pogodan način dostupnim javnosti.

VII. IMOVINA USTANOVE I ODGOVORNOST ZA NJENE OBVEZE

Članak 57.

Sredstva za rad koja su pribavljena od osnivača ustanove, stečena pružanjem usluga i prodajom proizvoda ili su pribavljena iz drugih izvora čine imovinu ustanove.

Ako u obavljanju svoje djelatnosti ustanova ostvari dobit,ta se dobit upotrebljava isključito za obavljanje i razvoj djelatnosti ustanove u skladu s aktom o osnivanju i statutom ustanove.

Osnivač ustanove može odlučiti da dobit ustanove upotrijebi za razvoj i obavljanje djelatnosti druge ustanove kojoj je osnivač.

Članak 58.

Ustanova ne može bez suglasnosti osnivača ustanove, odnosno organa kojeg je on odredio, steći, opteretiti ili otuđiti nekretninu i drugu imovinu čija je vrijednost veća od vrijednosti utvrđene aktom o osnivanju ili statutom ustanove.

Članak 59.

Ustanova odgovara za obveze cijelom svojom imovinom.

Osnivač ustanove solidarno i neograničeno odgovara za njene obaveze.

VIII. JAVNOST RADA USTANOVE

Članak 60.

Rad ustanova je javan.

Ustanova je dužna pravodobno i istinito obavještavati javnosti o obavljanju djelatnosti ili dijela djelatnosti za koju je osnovana na način određen statutom ustanove sukladno zakonu i aktu o osnivanju.

Članak 61.

Ustanova je, s obzirom na karakter svoje djelatnosti, dužna građane, pravne osobe i druge korisnike pravodobno i na pogodan način obavještavati o uvjetima i načinu davanja svojih usluga i obavljanju poslova iz djelatnosti za koju je ustanova osnovana.

Ustanova je dužna odmah ili iznimno u primjerenom roku dati svakom građaninu, pravnoj osobi i drugom korisniku, na njihov zahtjev, obavještenje o uvjetima i načinu pružanja svojih usluga i obavljanju poslova iz djelatnosti za koju je ustanova osnovana, dati mu potrebne podatke i upute.

Članak 62.

Ustanova je dužna u razumnom roku davati sredstvima javnog informiranja na njihov zahtjev informacije o obavljanju svoje djelatnosti i omogućiti im uvid u odgovarajuću dokumentaciju.

Ustanova će uskratiti davanje informacija, odnosno uvid u dokumentaciju ako je ona zakonom, aktom o osnivanju ustanove ili statutom ustanove određena kao službena, poslovna, znanstvena ili umjetnička tajna te kad se odnosi na osobne podatke fizičkih osoba.

Članak 63.

Kad javna ustanova održava znanstvena, stručna i druga savjetovanja i skupove o pitanjima za koje je javnost zainteresirana, dužna je sredstva javnog priopćavanja obavijestiti o tome i omogućiti im nazočnost.

IX. NADZOR NAD RADOM USTANOVE

Članak 64.

Nadzor nad zakonitošću rada ustanove i općih akata obavlja nadležno ministarstvo, ako zakonom nije određeno da nadzor obavlja drugo tijelo državne uprave.

Na nadzor nad općim i pojedinačnim aktima te drugim poslovima koji se u javnoj ustanovi obavljaju na temelju javne ovlasti primjenjuju se propisi kojima se uređuje sustav državne uprave.

Članak 65.

Ako zakonom, kojim se uređuje obavljanje određene djelatnosti, nije drugačije određeno, ravnatelj ustanove dužan je u roku od osam dana od dana donošenja dostaviti statut tijelu iz članka 64. ovoga Zakona. Ravnatelj javne ustanove dužan je u istom roku dostaviti i opći akt kojim se uređuju uvjeti i način obavljanja javne službe.

Ako tijelo iz članka 64. ovoga Zakona smatra da je statut ili opći akt u suprotnosti s Ustavom, zakonom ili drugim propisom obustavit će ga od izvršenja i u roku od mjesec dana predložiti Vladi Republike Hrvatske da sporni akt poništi ili ukine.

Protiv rješenja Vlade Republike Hrvatske kojim se poništava ili ukida statut ili opći akt ustanova ima pravo pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 66.

Ako ustanova učestalo donosi opće akte suprotne Ustavu, zakonu ili drugom propisu, ili učestalo čini teže povrede zakona ili drugog propisa u obavljanju djelatnosti radi koje je osnovana ili ostvaruje

dobit a ne postupi prema odredbama članka 57. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, tijelo iz članka 64. ovoga Zakona obavijestit će o tome osnivača ustanove i istodobno će predložiti sudu kod kojeg je ustanova upisana u registar ustanova da donese presudu o ukidanju ustanove. Sud u tom slučaju postupa sukladno propisima o ukidanju trgovačkog društva.

Članak 67.

Nad financijskim poslovanjem ustanove nadzor obavlja nadležno državno tijelo uprave, odnosno pravna osoba koja ima za to javnu ovlast.

Članak 68.

Nadzor nad stručnim radom ustanove obavlja stručno tijelo određeno zakonom ili drugim propisom utemeljenim na zakonu.

Tijelo iz stavka 1. ovoga članka dužno je ustanovama pružati stručnu pomoć i, sukladno zakonu i drugom propisu, davati im stručne upute o obavljanju djelatnosti ustanove i poduzimati mjere da se spriječe ili otklone pogreške u stručnom radu.

X. STATUSNE PROMJENE

Članak 69.

Ustanova se može pripojiti drugoj ustanovi ili se dvije ili više ustanova mogu spojiti u jednu ustanovu ili se jedna ustanova može podijeliti na dvije ili više ustanova.

Ustanova se može pretvoriti u trgovačko društvo ili pripojiti trgovačkom društvu.

Odluku o statusnim promjenama iz stavka 1. i 2. ovoga članka donosi osnivač ustanove.

Na statusne promjene iz stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način propisi o statusnim promjenama javnog trgovačkog društva.

XI. UDRUŽIVANJE USTANOVA

Članak 70.

Ustanove se mogu, uz suglasnost osnivača, udruživati u zajednice ustanova.

Zajednica ustanova je pravna osoba i upisuje se u sudski registar ustanova. Na naziv, sjedište, djelatnost i ustrojstvo zajednice ustanova primjenjuju se na odgovarajući način odredbe ovoga Zakona o nazivu, sjedištu, djelatnosti i ustrojstvu ustanova.

XII. PRESTANAK USTANOVE

Članak 71.

Ustanova prestaje:

1. pravomoćnošću sudske odluke kojom je utvrđena ništavost upisa ustanove u sudski registar;

2. pravomoćnošću odluke o zabrani obavljanja djelatnosti za koju je osnovana;

3. prestankom važenja dozvole odnosno ugovora o koncesiji za obavljanje djelatnosti za koju je ustanova osnovana;

4. odlukom osnivača o prestanku ustanove;

5. pripojenjem drugoj ustanovi ili trgovačkom društvu, spajanjem s drugom ustanovom ili trgovačkim društvom, podjelom na dvije ili više ustanova, te pretvorbom u trgovačko društvo;

6. pravomoćnošću sudske presude o ukidanju ustanove i

7. u drugim slučajevima određenim zakonom ili aktom o osnivanju.

U slučajevima iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 4., 6. i 7. ovoga članka provodi se postupak likvidacije ustanove uz odgovarajuću primjenu propia o likvidaciji javnog trgovačkog društva.

Članak 72.

Nad ustanovom se može provesti stečaj u skladu s propisima o stečaju.

Članak 73.

Ostatak likvidacijske, odnosno stečajne mase predat će se osnivaču ustanove.

Članak 74.

Podružnica ustanove prestaje :

1.ako ustanova donese odluku o prestanku podružnice,

2. ako ustanova prestane postojati.

XIII. REGISTAR USTANOVA

Članak 75.

Ustanove, podružnice ustanova i zajednice ustanova upisuju se u sudski registar ustanova.

Na upis ustanova, podružnica ustanova i zajednica ustanova u sudski registar ustanova, primjenjuju se na odgovarajući način propisi kojima se uređuje upis u sudski registar javnoga trgovačkog društva.

Članak 76.

Ustanove, podružnice ustanova i zajednice ustanova upisuju se i u registar, odnosno drugu evidenciju ustanova koju vodi ministarstvo u čijem je djelokrugu nadzor nad obavljanjem djelatnosti za koju je ustanova ili zajednica ustanova osnovana. Sadržaj registra odnosno evidencije ustanova te postupak upisa uređuje se zakonom ili na zakonu utemeljenom propisu.

UREDBA O NAČELIMA ZA UNUTARNJE USTROJSTVO TIJELA DRŽAVNE UPRAVE

I. UVOD

Predmet Uredbe

Članak 1.

Ovom Uredbom utvrđuju se načela za unutarnje ustrojstvo ministarstava, državnih ureda, državnih upravnih organizacija (u daljnjem tekstu: tijela državne uprave), vrste unutarnjih ustrojstvenih jedinica i uvjeti za njihovo ustrojavanje, način upravljanja tim jedinicama, način planiranja poslova, raspored radnog vremena, održavanje uredovnih dana te uredovno vrijeme za rad s građanima i drugim strankama.

Odredbe ove Uredbe na odgovarajući se način primjenjuju i na urede, agencije, direkcije i druge stručne službe Vlade Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: stručne službe Vlade).

Propisi koji se primjenjuju

Članak 2.

Unutarnje ustrojstvo tijela državne uprave utvrđuje se sukladno njihovom djelokrugu i nadležnostima utvrđenim propisima kojima se uređuje ustrojstvo i djelokrug ministarstava, državnih ureda i državnih upravnih organizacija te drugim posebnim propisima. U okviru njihovog djelokruga i nadležnosti, unutarnje ustrojstvo tijela državne uprave utvrđuje se sukladno vrsti, srodnosti, opsegu i međusobnoj povezanosti poslova državne uprave koji se u njima obavljaju.

Članak 3.

Ako je posebnim zakonom ili drugim propisom unutarnje ustrojstvo pojedinih tijela državne uprave, ureda, agencija, direkcija i drugih stručnih službi Vlade uređeno drugačije, odredbe ove Uredbe primjenjivat će se samo u pitanjima koja nisu uređena tim posebnim propisima.

II. NAČELA

Načela

Članak 4.

Unutarnje ustrojstvo tijela državne uprave i stručnih službi Vlade temelji se na sljedećim načelima:

1. Načelo racionalizacije,

2. Načelo funkcionalnosti,

3. Načelo vertikalne i horizontalne povezanosti,

4. Načelo harmonizacije temeljnih elemenata unutarnjeg ustrojstva,

5. Načelo fleksibilnosti unutarnjeg ustrojstva,

6. Načelo dostupnosti.

Načelo racionalizacije

Članak 5.

Načelo racionalizacije unutarnjeg ustrojstva podrazumijeva uspostavu ekonomične organizacijske strukture potrebne za učinkovito obavljanje poslova uz što manje troškove.

Načelo funkcionalnosti

Članak 6.

Načelo funkcionalnosti podrazumijeva organiziranje tijela na način da se svi poslovi iz djelokruga tijela dodjeljuju određenim ustrojstvenim jedinicama. Ovisno o opsegu i značaju poslova, jednoj ustrojstvenoj jedinici može se dodijeliti više različitih poslova.

Načelo vertikalne i horizontalne povezanosti

Članak 7.

Načelo vertikalne i horizontalne povezanosti podrazumijeva da hijerarhijske linije, linije odgovornosti (vertikalna povezanost) i linije koordinacije i suradnje (horizontalna povezanost) u određenom tijelu budu jasno određene.

Načelo harmonizacije temeljnih elemenata unutarnjeg ustrojstva

Članak 8.

Načelo harmonizacije temeljnih elemenata unutarnjeg ustrojstva podrazumijeva ujednačavanje temeljnih standarda unutarnjeg ustrojstva, koji se odnose na:

– vrste i nazive unutarnjih ustrojstvenih jedinica,

– opseg i sadržaj poslova te broj izvršitelja unutarnjih ustrojstvenih jedinica,

– uvjete u pogledu njihovog ustrojavanja, mjerene brojem užih jedinica ili radnih mjesta,

– uvjete u pogledu strukturiranja područnih jedinica te ostalih elemenata unutarnjeg ustrojstva,

– uvjete u pogledu ustrojavanja iste razine unutarnjih ustrojstvenih jedinica za obavljanje iste vrste poslova u svim tijelima državne uprave.

Načelo fleksibilnosti unutarnjeg ustrojstva

Članak 9.

Načelo fleksibilnosti unutarnjeg ustrojstva podrazumijeva mogućnost utvrđivanja i drugačijih vrsta unutarnjih ustrojstvenih jedinica od vrsta utvrđenih ovom Uredbom, kada je to nužno zbog prirode i načina obavljanja poslova, a kako bi tijela državne uprave mogla primjerenije i fleksibilnije reagirati na posebne ili promijenjene okolnosti, ali uz poštivanje ostalih načela unutarnjeg ustrojstva propisanih ovom Uredbom.

Načelo dostupnosti

Članak 10.

Načelo dostupnosti podrazumijeva unutarnje ustrojstvo tijela kojim se u najvećoj mogućoj mjeri omogućava efikasno zadovoljenje potreba građana i drugih stranaka.

III. UNUTARNJE USTROJSTVENE JEDINICE TIJELA DRŽAVNE UPRAVE I STRUČNIH SLUŽBI VLADE, UVJETI ZA NJIHOVO USTROJAVANJE I NAČIN UPRAVLJANJA

1) Unutarnje ustrojstvene jedinice

Članak 11.

U ministarstvima se, u pravilu, ustrojavaju: upravne organizacije u sastavu ministarstava (uprave, zavodi i ravnateljstva), sektori, službe i odjeli, a kao posebne ustrojstvene jedinice ustrojavaju se glavno tajništvo i kabinet ministra.

Članak 12.

U državnim uredima se, u pravilu, ustrojavaju: sektori, službe i odjeli. Kao posebna ustrojstvena jedinica može se ustrojiti glavno tajništvo i kabinet predstojnika državnog ureda.

Članak 13.

U državnim upravnim organizacijama se, u pravilu, ustrojavaju sektori, službe i odjeli, a po potrebi se može ustrojiti i kabinet ravnatelja.

Članak 14.

U uredima, agencijama, direkcijama i drugim službama Vlade Republike Hrvatske mogu se ustrojiti službe i odjeli.

Na ustrojavanje unutarnjih ustrojstvenih jedinica i način rada ureda, agencija, direkcija i drugih službi iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe ove Uredbe.

Članak 15.

Unutarnje ustrojstvo tijela ureda državne uprave u županijama uređuje se posebnom uredbom Vlade Republike Hrvatske.

2) Uvjeti za ustrojavanje unutarnjih ustrojstvenih jedinica i način upravljanja

Članak 16.

Uprave, zavodi i ravnateljstva ustrojavaju se kao upravne organizacije za određena upravna područja iz djelokruga ministarstava.

Uprave, zavodi i ravnateljstva mogu se ustrojiti ako postoje uvjeti za ustrojavanje najmanje dva sektora u njihovom sastavu.

Radom jedne ili više upravnih organizacija u sastavu ministarstva upravlja pomoćnik ministra.

Članak 17.

Sektor se ustrojava u tijelima državne uprave kao unutarnja ustrojstvena jedinica za obavljanje poslova državne uprave većeg opsega u pojedinom upravnom području.

Sektor se može ustrojiti ako postoje uvjeti za ustrojavanje najmanje dvije službe u njihovom sastavu.

Radom sektora upravlja načelnik sektora.

Sektor se može ustrojiti i kao samostalna unutarnja ustrojstvena jedinica u tijelu državne uprave za obavljanje određenih poslova državne uprave, za obavljanje kojih nema uvjeta za osnivanje upravne organizacije.

Radom samostalnog sektora upravlja načelnik samostalnog sektora.

Članak 18.

Služba se ustrojava u tijelu državne uprave kao unutarnja ustrojstvena jedinica za pojedino upravno područje manjeg opsega ili za određenu vrstu međusobno povezanih poslova državne uprave.

Služba se može ustrojiti ako postoje uvjeti za ustrojavanje najmanje dva odjela u njenom sastavu.

Radom službe upravlja voditelj službe.

Službe se mogu ustrojiti i kao samostalne unutarnje ustrojstvene jedinice, za obavljanje određenih poslova državne uprave, za obavljanje kojih nema uvjeta za osnivanje sektora u tijelima državne uprave.

Radom samostalne službe upravlja voditelj samostalne službe.

Članak 19.

Službe se mogu ustrojiti uz ispunjavanje uvjeta iz članka 18. stavka 1. ove Uredbe, i bez ustrojavanja odjela u njihovom sastavu, ako je uredbom o unutarnjem ustrojstvu pojedinog tijela državne uprave za obavljanje određenih poslova u službi predviđeno najmanje osam (8) izvršitelja, uključujući i voditelja službe.

Članak 20.

Odjel se ustrojava kao osnovna unutarnja ustrojstvena jedinica u okviru službe u tijelima državne uprave, za pojedino upravno područje manjeg opsega ili za određenu vrstu međusobno povezanih poslova državne uprave te općih, tehničkih i pomoćnih poslova većeg opsega, čije obavljanje zahtijeva određeni stupanj samostalnosti i povezanosti u radu.

Radom odjela upravlja voditelj odjela.

Odjeli se mogu ustrojiti i kao samostalne unutarnje ustrojstvene jedinice za obavljanje određenih poslova državne uprave, za obavljanje kojih nema uvjeta za osnivanje službi u tijelima državne uprave.

Radom samostalnog odjela upravlja voditelj samostalnog odjela.

Članak 21.

Odjeli se mogu ustrojiti uz ispunjenje uvjeta iz članka 20. stavka 1. ove Uredbe, ako je uredbom o unutarnjem ustrojstvu pojedinog tijela državne uprave za obavljanje određenih poslova u odjelu predviđeno najmanje pet (5) izvršitelja, uključujući i voditelja odjela.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, zbog specifičnosti i složenosti poslova, Vlada Republike Hrvatske može u uredbi o unutarnjem ustrojstvu pojedinog ministarstva, državnog ureda, državne upravne organizacije, odnosno stručne službe Vlade, odrediti za ustrojavanje pojedine unutarnje ustrojstvene jedinice i manji broj izvršitelja od najmanjeg broja potrebnih izvršitelja koji proizlazi iz odredbe stavka 1. ovoga članka.

Članak 22.

U ministarstvima i državnim uredima se ustrojava glavno tajništvo kao posebna ustrojstvena jedinica koja za potrebe ministarstva i državnoga ureda, u pravilu, obavlja pravne, kadrovske, organizacijske, financijsko-planske i računovodstvene poslove, poslove informatizacije te opće, pomoćne i tehničke poslove.

Na čelu Glavnog tajništva je glavni tajnik ministarstva, odnosno glavni tajnik državnog ureda.

Glavno tajništvo se može ustrojiti ako su najmanje ispunjeni uvjeti za ustrojavanje službe.

Članak 23.

Kabinet ministra, kabinet predstojnika državnog ureda, odnosno kabinet ravnatelja državne upravne organizacije je posebna unutarnja ustrojstvena jedinica koja za ministra, predstojnika, odnosno ravnatelja obavlja protokolarne poslove, poslove odnosa sa sredstvima javnog informiranja, poslove u vezi predstavki i pritužbi građana, te druge stručne i administrativne poslove.

Ukoliko tijelo državne uprave ima manje od 50 zaposlenih, obavljanje poslova kabineta može se organizirati u okviru neke od ustrojstvenih jedinica unutar tog tijela.

Na čelu kabineta je tajnik kabineta.

Uz kabinet čelnika iz stavka 1. ovoga članka mogu se predvidjeti i samostalni izvršitelji (savjetnici) za posebne službene potrebe tijela državne uprave.

Članak 24.

Unutarnje ustrojstvene jedinice tijela državne uprave mogu se ustrojiti kao područne jedinice i izvan sjedišta tijela državne uprave.

Radom područnog ureda tijela državne uprave upravlja pročelnik.

Iznimno, ako nema uvjeta za ustrojavanje ustrojstvene jedinice izvan sjedišta tijela državne uprave, mogu se predvidjeti samostalni izvršitelji u područnim jedinicama čije je osnivanje predviđeno posebnim zakonom ili drugim propisom.

Članak 25.

Područna jedinica ministarstva, odnosno državnog ureda ustrojava se kao područni ured ako su u njenom sastavu ustrojene najmanje dvije službe.

Područna jedinica državne upravne organizacije ustrojava se kao područni ured ako su u njenom sastavu ustrojena najmanje dva odjela.

Područne jedinice mogu imati ispostave. Uvjeti za osnivanje ispostava područnih jedinica i broj izvršitelja u njima određuje se uredbom o unutarnjem ustrojstvu pojedinog tijela državne uprave.

3) Upravljanje unutarnjim ustrojstvenim jedinicama

Članak 26.

Glavni tajnik ministarstva, odnosno državnog ureda:

– neposredno upravlja glavnim tajništvom,

– tehnički usklađuje rad unutarnjih ustrojstvenih jedinica ministarstva, odnosno državnog ureda i upravnih organizacija u sastavu ministarstva, odnosno državnog ureda,

– predlaže plan rada ministarstva, odnosno državnog ureda na temelju nacrta planova rada upravnih organizacija u sastavu ministarstva, odnosno državnog ureda,

– brine o planiranju, razvoju i upravljanju ljudskim potencijalima te predlaže planove stručnog usavršavanja i osposobljavanja državnih službenika,

– izvješćuje ministra, odnosno predstojnika o ostvarivanju plana rada ministarstva, odnosno državnog ureda,

– obavlja i druge poslove koje mu povjeri ministar, odnosno predstojnik državnog ureda.

Članak 27.

Zamjenik predstojnika državnog ureda:

– zamjenjuje predstojnika u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti,

– koordinira obavljanje poslova državne uprave u pojedinom upravnom području državnog ureda,

– predlaže politiku razvoja u upravnim područjima za koja su nadležni,

– koordinira izradu strateških dokumenata u upravnim područjima iz svoje nadležnosti,

– koordinira izradu planova rada ustrojstvenih jedinica koje obavljaju poslove u upravnim područjima za koje su nadležni,

– prati ostvarivanje planova rada u upravnim područjima iz svoje nadležnosti te izvješćuje predstojnika o njihovom ostvarivanju,

– obavlja i druge poslove koje mu povjeri predstojnik.

Članak 28.

Zamjenik ravnatelja državne upravne organizacije:

– zamjenjuje ravnatelja u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti,

– koordinira poslove strateškog planiranja iz djelokruga državne upravne organizacije,

– predlaže plan rada državne upravne organizacije na temelju planova rada službi i sektora u sastavu državne upravne organizacije,

– tehnički usklađuje rad službi u sastavu državne upravne organizacije,

– izvješćuje ravnatelja o ostvarivanju plana rada državne upravne organizacije,

– obavlja i druge poslove koje mu povjeri ravnatelj.

Članak 29.

Načelnici sektora u ministarstvu, odnosno načelnici sektora u državnom uredu i državnoj upravnoj organizaciji:

– upravljaju radom ustrojstvene jedinice u sastavu ministarstva, državnog ureda, odnosno državne upravne organizacije,

– predlažu nacrt plana rada za ustrojstvene jedinice u sastavu ministarstva, državnog ureda, odnosno državne upravne organizacije,

– raspoređuju poslove na unutarnje ustrojstvene jedinice i nadziru njihovo izvršavanje,

– određuju i nadziru način i vrijeme izvršenja poslova,

– supotpisuju akte koje iz djelokruga ustrojstvene jedinice u sastavu ministarstva, državnog ureda, odnosno državne upravne organizacije, koje potpisuje ministar, predstojnik državnog ureda, odnosno ravnatelj državne upravne organizacije,

– daju naputke za rad službenicima i namještenicima,

– predlažu raspored službenika i namještenika,

– izvješćuju ministra, predstojnika državnog ureda, odnosno ravnatelja državne upravne organizacije o stanju izvršavanja poslova,

– obavljaju i druge poslove koje im povjeri čelnik tijela.

Članak 30.

Osobe koje upravljaju radom unutarnjih ustrojstvenih jedinica u tijelima državne uprave:

– upravljaju radom unutarnje ustrojstvene jedinice,

– planiraju poslove koje će izvršavati unutarnja ustrojstvena jedinica,

– raspoređuju poslove na pojedine službenike i namještenike,

– daju upute službenicima i namještenicima za izvršavanje određenog posla,

– prate izvršavanje poslova u unutarnjoj ustrojstvenoj jedinici,

– obavljaju nadzor nad radom pojedinih službenika i namještenika,

– supotpisuju nacrte akata iz djelokruga unutarnje ustrojstvene jedinice,

– ukazuju na probleme koji se pojavljuju u radu unutarnje ustrojstvene jedinice te predlažu načine izvršavanja pojedinih poslova,

– neposredno izvršavaju najsloženije poslove iz djelokruga unutarnje ustrojstvene jedinice.

Članak 31.

Osobe koje upravljaju radom unutarnjih ustrojstvenih jedinica u ministarstvima za svoj rad odgovaraju ministru, zamjeniku ministra, te čelnicima unutarnjih ustrojstvenih jedinica u čijem se sastavu nalaze.

Osobe koje upravljaju radom unutarnjih ustrojstvenih jedinica u državnim uredima za svoj rad odgovaraju predstojniku državnog ureda, zamjeniku predstojnika državnog ureda te čelnicima unutarnjih ustrojstvenih jedinica u čijem se sastavu nalaze.

Osobe koje upravljaju radom unutarnjih ustrojstvenih jedinica u državnim upravnim organizacijama za svoj rad odgovaraju ravnatelju, zamjeniku ravnatelja, te čelnicima unutarnjih ustrojstvenih jedinica u čijem se sastavu nalaze.

Odgovornost za rad osoba koje upravljaju radom unutarnjih ustrojstvenih jedinica stručnih službi Vlade uređuje se propisom kojim je uređeno unutarnje ustrojstvo tog tijela.

4) Stručni kolegij i savjetodavna radna tijela

Članak 32.

U tijelima državne uprave osniva se stručni kolegij kao stručno i savjetodavno tijelo čelnika tijela.

Sastav i način rada stručnog kolegija utvrđuje čelnik tijela državne uprave pravilnikom o unutarnjem redu.

Članak 33.

Za raspravljanje o pojedinim pitanjima obavljanja poslova državne uprave iz djelokruga tijela državne uprave, za utvrđivanje nacrta propisa, davanje mišljenja i prijedloga o značajnim pitanjima iz djelokruga tijela državne uprave, mogu se u tijelima državne uprave osnivati savjetodavna radna tijela (povjerenstva, radne grupe i sl.).

Savjetodavna radna tijela osniva čelnik tijela državne uprave.

IV. NAČIN PLANIRANJA POSLOVA

Članak 34.

U tijelima državne uprave utvrđuje se godišnji plan rada.

Godišnji plan rada sadrži opći prikaz zadaća i poslova tijela državne uprave u određenoj godini, a posebice izrade nacrta propisa, neposredne provedbe zakona i drugih propisa, upravnog, odnosno inspekcijskog nadzora te praćenja stanja u upravnim područjima iz djelokruga tijela državne uprave.

Godišnji plan rada sadrži i podatke o ciljevima koji se planiraju ostvariti, a koji su vezani uz opće i posebne ciljeve sadržane u strateškim planovima za trogodišnje razdoblje koje tijela državne uprave izrađuju sukladno Zakonu o proračunu, te podatke o najznačajnijim rizicima koji mogu utjecati na realizaciju postavljenih ciljeva.

Godišnji plan rada u tijelima državne uprave donosi čelnik tijela državne uprave.

Prijedlog godišnjeg plana rada utvrđuje se najkasnije 20 dana prije isteka roka za podnošenje zahtjeva za osiguranje sredstava za iduću proračunsku godinu.

Godišnji plan rada donosi se najkasnije do kraja tekuće godine za iduću godinu.

V. RASPORED RADNOG VREMENA, UREDOVNI DANI I UREDOVNO VRIJEME ZA RAD SA STRANKAMA

Članak 35.

Tjedno radno vrijeme tijela državne uprave raspoređuje se na pet radnih dana, od ponedjeljaka do petka.

Iznimno, čelnik tijela može, ovisno o potrebama određenih službi, za te službe, odnosno za pojedine državne službenike i namještenike tih službi, odrediti i drugačiji raspored tjednog radnog vremena.

Članak 36.

Tijela državne uprave rade u pravilu dnevno od 8.30 do 16.30 sati.

Članak 37.

Dnevni odmor u tijeku rada traje 30 minuta, a ne može se odrediti na početku ili na kraju radnog vremena.

Dnevni odmor mora se organizirati tako da tijela državne uprave, gdje je to moguće, ne prekidaju rad u vrijeme određeno za uredovanje sa strankama.

Članak 38.

Tijela državne uprave dužna su preraspodjelom poslova osigurati uredovno vrijeme za rad sa strankama na način da se građanima i drugim strankama omogući obavljanje poslova u tijelima državne uprave svakog radnog dana, tijekom trajanja redovitog radnog vremena.

Članak 39.

Tjedni i dnevni raspored radnog vremena, dnevni odmor te uredovno vrijeme za rad sa strankama u tijelima državne uprave uređuju se pobliže pravilnikom o unutarnjem redu tijela državne uprave.

Tijela državne uprave dužna su putem sredstava javnog priopćavanja, na oglasnim pločama tijela državne uprave, odnosno na drugi prikladan način obavijestiti javnost o radnom vremenu tijela državne uprave, odnosno uredovnom vremenu za rad sa građanima i drugim strankama.

Članak 40.

Uredovni dani su određeni dani u tjednu u kojima se određeni poslovi državne uprave obavljaju u mjestima izvan sjedišta tijela državne uprave.

Uredovne dane određuje čelnik tijela posebnom odlukom.

Odlukom o održavanju uredovnih dana utvrdit će se poslovi koji će se obavljati na uredovne dane te mjesto i vrijeme održavanja uredovnih dana.

Odluka o održavanju uredovnih dana objavljuje se na web-stranicama tijela te na drugi prikladan način.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 41.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbe o unutarnjem ustrojstvu ministarstava, državnih ureda, državnih upravnih organizacija, te stručnih službi Vlade, u roku 60 dana od dana stupanja na snagu ove Uredbe.

Ministri, predstojnici državnih ureda, ravnatelji državnih upravnih organizacija, čelnici ureda, agencija, direkcija i drugih stručnih službi Vlade donijet će pravilnike o unutarnjem redu, u roku 30 dana od dana stupanja na snagu uredbi o unutarnjem ustrojstvu.

Čelnici tijela iz stavka 2. ovoga članka donijet će rješenja o rasporedu na radna mjesta državnih službenika i namještenika na temelju pravilnika o unutarnjem redu, u roku 30 dana od dana stupanja na snagu pravilnika o unutarnjem redu.